

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

- ๘ ก.ย. ๒๕๓๕

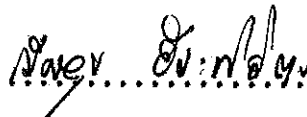
เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

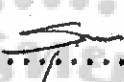
มีนาคม ๒๕๓๕

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

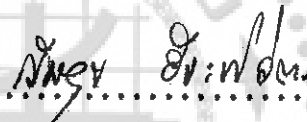
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

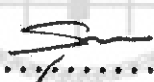
คณะกรรมการควบคุม

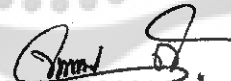
..........ประธาน
(ดร.สมสุข สิริพิจิตร)

..........กรรมการ
(ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

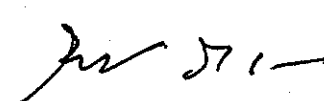
คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(ดร.สมสุข สิริพิจิตร)

..........กรรมการ
(ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.จารุวรรณ สุกขุ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...6...เดือน...มีนาคม.....พ.ศ. 2535

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสำเร็จจากความเมตตากรุณาอนุเคราะห์จาก ดร.สมสุข วีระนิจิตร์ ประธานกรรมการ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ กรรมการ และ ดร.จารุวรรณ สกลคุ กรรมการ สอนปากเปล่า ทั้งประธานกรรมการและกรรมการได้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำให้ความรู้แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนแก้สำนวนภาษาให้ถูกต้อง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ชิตพงศ์ ที่ได้กรุณาแนะนำความรู้ ทางสถิติวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ พ.ต.อ.นิยม เลป้าจารย์ และคุณเฉลิมศรี เลป้าจารย์ ที่ให้การส่งเสริมสนับสนุนและให้กำลังใจเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ถนอมศรี จ่างตระกูล ที่ให้ความอนุเคราะห์ เงินอุดหนุนการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณสมบุญ บุญติกุล ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

ขอขอบคุณ คุณกานดาภรณ์ จิโรภาส และเพื่อน ๆ

ขอขอบคุณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่สนับสนุนและอนุญาตให้ผู้วิจัยลาศึกษาต่อ

คุณประโยชน์ที่พึงได้รับจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดามารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านในฐานะผู้วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัย

นิยม เลป้าจารย์

มีนาคม 2535

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	หลักสูตรธุรกิจศึกษา	7
	การฝึกสอน	13
	จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน	14
	ทัศนคติต่อวิชาชีพครู	19
	องค์ประกอบของแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู	24
	สมมติฐานของการวิจัย	26
3	วิธีดำเนินการวิจัย	28
	การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	29
	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	31
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
	การจัดกระทำข้อมูล	32
	การวิเคราะห์ข้อมูล	32
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	48
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	48
	วิธีดำเนินการวิจัย	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล	49
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
	อภิปรายผล	51
	ข้อเสนอแนะ	56
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	58
	บรรณานุกรม	60
	ภาคผนวก	65
	ภาคผนวก ก หนังสือแน	66
	ภาคผนวก ข แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	68
	ภาคผนวก ค หนังสือสำนักราชเลขาธิการ พระบรมมหาราชวัง ที่ รล 0003/16942 ลงวันที่ 15 กันยายน 2531	78
	ภาคผนวก ง ตารางค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละด้าน เป็นรายชื่อ	80
	ประวัติของผู้วิจัย	90

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกเป็นรายด้าน	37
2	ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	39
3	ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามตัวแปรผลการฝึกสอน	41
4	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	42
5	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการฝึกสอน ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	43
6	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล	44
7	ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นเกณฑ์	45
8	การจัดลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูด้านต่าง ๆ	46
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู เป็นรายชื่อ	81
10	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู เป็นรายชื่อ	83

11	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ	85
12	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อนักเรียน เป็นรายชื่อ	86
13	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู เป็นรายชื่อ	88

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประสิทธิภาพของพลเมืองให้มีความรู้ความสามารถ รู้จักคิดและตัดสินใจได้ถูกต้อง เป็นรากฐานสำหรับช่วยให้บุคคลสามารถก้าวไปสู่ความสำเร็จ สร้างความสุข ความเจริญให้กับตนเองและส่วนรวม ซึ่งการจะพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความสามารถได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ส่วนหนึ่งจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรหลักได้แก่ "ครู" เป็นผู้สั่งสอน อบรม ถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจ และเสริมสร้างทักษะ ทักษะคิด รวมทั้งเป็นที่ปรึกษาแนะแนวทางที่ดีให้แก่ผู้เรียน (ประยูร ศรีประสารณ์. 2515 : 19 - 20) สถาบันการฝึกหัดครูได้กำหนดหลักสูตรให้ผู้เรียนได้ศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไปอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการฝึกสอนหรือการจัดประสบการณ์วิชาชีพเป็นส่วนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานโรงเรียน โดยการนำเอาหลักการ ทฤษฎี วิธีการสอนไปทดลองปฏิบัติในสถานการณ์จริง อันเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาบุคลิกภาพ ทักษะคิด และความเจริญงอกงามทางอาชีพครู เป็นครูที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ตรงตามความต้องการของสังคม (อิรวัดณ์ ผาณิตวงศ์. 2528 : 2)

สำหรับปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอน วิธีการจัดประสบการณ์ในการฝึกสอน นอกจากนี้ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งคือทัศนคติของนักศึกษาฝึกสอนที่มีต่อวิชาชีพครู ถ้านักศึกษาฝึกสอนมีความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดี มีความตั้งใจ มีความพอใจที่จะติดต่อทำงานร่วมกับครูในโรงเรียนฝึกสอน ย่อมเป็นแรงจูงใจที่จะเรียนรู้และปฏิบัติงานสอนอย่างเต็มความสามารถ ในทางตรงข้ามหากนักศึกษามีความรู้สึกนึกคิดในทางที่ไม่ดีต่อการฝึกสอนก็จะเป็นเครื่องบั่นทอนกำลังใจ ทำให้รู้สึกเบื่อหน่ายไม่รักในงานอาชีพครู ดังนั้นสถาบันฝึกหัดครูจึงต้องจัดประสบการณ์ที่ช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษาฝึกสอนมีทัศนคติหรือเปลี่ยนพฤติกรรมของตนไปในทางที่ดีเหมาะสมกับวิชาชีพครู (เชิดศักดิ์ โสวาสินธุ์. 2522 :

ภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นสถาบันหนึ่งที่ผลิตครูสายบริหารธุรกิจเพื่อออกมาปฏิบัติงานในหน้าที่ ครู อาจารย์ ศึกษาในเทคก์ เจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้บริหารสถานศึกษาทางสายวิชาธุรกิจ พนักงาน เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคลากร ฝ่ายการฝึกอบรม นักวิชาการหรือวิทยากรตามสายงานที่ได้ศึกษามา (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.

2532 : 23) ก่อนที่นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จะนำความรู้ทางบริหารธุรกิจไปประกอบอาชีพตามตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ นั้นได้ นักศึกษาเหล่านี้จะต้องผ่านการฝึกสอนเพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ในงานวิชาชีพที่ได้ร่ำเรียนมา และเป็นการฝึกอบรมให้นักศึกษามีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับวิชาชีพและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพด้วย

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์ในเทคก์การฝึกสอนของนักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้สัมภาษณ์นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษาที่จะออกฝึกสอนในปีการศึกษา 2532 พบว่า นักศึกษาฝึกสอนส่วนใหญ่มีความรู้สึกแตกต่างกัน เช่น บางคนมีความมั่นใจว่าจะสอนได้ ต้องการแสดงความเป็นผู้นำให้คนอื่นเห็น บางคนมีความวิตกกังวลว่าจะไม่ได้รับการยอมรับจากอาจารย์พี่เลี้ยงและนักเรียนในโรงเรียนที่ไปฝึกสอน บางคนไม่มั่นใจในเนื้อหาวิชาที่จะสอน หรือไม่มั่นใจว่าจะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนฝึกสอนได้ และบางคนคิดว่าเมื่อผ่านการฝึกสอนแล้วยังไม่สามารถประกอบอาชีพครูได้ดี (นักศึกษาฝึกสอนภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2532 : สัมภาษณ์) ประกอบกับการศึกษาค้นคว้าระเบียบประวัติบัณฑิตภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2530 - พ.ศ. 2532 พบว่า ในจำนวนบัณฑิตทั้งสิ้น 362 คน ได้ออกไปประกอบอาชีพส่วนตัว หรือเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 274 คน และประกอบอาชีพครูเพียง 88 คน (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2530 - 2532 : 1 - 65) และจากการติดตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนของนักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตั้งแต่ พ.ศ. 2526 - 2529 พบว่า มีนักศึกษาประมาณร้อยละ 86.73 ของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการฝึกสอนในระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป ได้ออกไปประกอบอาชีพครูจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพของนักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา

คณะกรรมการธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในหลักสูตรธุรกิจศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ

1. ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ต่อสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในการนำมาใช้เป็นแนวทางจัดกระบวนการเรียนการสอนของภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 110 คน
2. ตัวแปร
 - ตัวแปรที่ศึกษาแบ่งเป็น
 - 2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการฝึกสอนของนักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2.2 ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ทักษะคิดต่อสถานภาพวิชาชีพครู

2.2.2 ทักษะคิดต่อลักษณะการเป็นครู

2.2.3 ทักษะคิดต่อกระบวนการเรียนการสอน

2.2.4 ทักษะคิดต่อนักเรียน

2.2.5 ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการประเมินความสามารถในการเรียนวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้ว และเสนอผลการเรียนเป็นระดับคะแนนเฉลี่ย (Grade Point Average หรือ GPA) ในวิจัยนี้หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3 ภาคเรียน ของหลักสูตรปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ของภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

2. ผลการฝึกสอน หมายถึง ผลการประเมินความสามารถในการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน ในวิจัยนี้ หมายถึง ผลการประเมินความสามารถในการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ประจำปีการศึกษา 2532 ซึ่งกำหนดผลการฝึกสอนเป็นระดับคะแนน 5 ระดับ คือ

2.1 A แทน ผลการฝึกสอนอยู่ในระดับดีมาก

2.2 B แทน ผลการฝึกสอนอยู่ในระดับดี

2.3 C แทน ผลการฝึกสอนอยู่ในระดับปานกลาง

2.4 D แทน ผลการฝึกสอนอยู่ในระดับพอใช้

2.5 F แทน ผลการฝึกสอนอยู่ในระดับยังใช้ไม่ได้

3. ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด ความรัก ความพอใจ ความศรัทธา ความเชื่อ ความสนใจ ความต้องการ การเห็นคุณค่า ความนิยมชมชอบ ค่านิยม หรืออารมณ์ในทางที่ดีหรือไม่ดีต่อวิชาชีพครู ในวิจัยนี้ผู้วิจัยได้กำหนดองค์ประกอบของทักษะคิดต่อวิชาชีพครูไว้ 5 ด้าน ได้แก่ ทักษะคิดต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทักษะคิดต่อลักษณะการเป็นครู ทักษะคิดต่อกระบวนการเรียน

การสอน ทศนคติต่อนักเรียน และความคาดหวังต่อวิชาชีพรู

3.1 ทศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพรู ในวิจัยนี้หมายถึง การมีความรู้สึกนึกคิด มีความศรัทธาและความเชื่อว่าวิชาชีพรูมีลักษณะเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยอุดมการณ์ ความเสียสละ อดทน มีคุณธรรม มีความรักในวิชาชีพรู เป็นอาชีพที่มีเกียรติเ้ายกย่องสรรเสริญ มีความภาคภูมิใจที่สามารถช่วยพัฒนาการศึกษาของชาติและสามารถสร้างประชากรของชาติให้มีคุณภาพ

3.2 ทศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ในวิจัยนี้หมายถึง การมีความรู้สึกนึกคิดและมีความเข้าใจว่าการเป็นครูต้องมีความรู้ถูกต้องทันเหตุการณ์ เข้าใจเหตุการณ์สภาพแวดล้อมของสังคม แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดี มีบุคลิกภาพที่ดี มีความประพฤติที่สามารถเป็นแบบอย่างที่ดีได้ เข้าใจหลักจิตวิทยา มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เพื่อร่วมงานและผู้บังคับบัญชา มีน้ำใจประชาธิปไตย รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานและการสอน อีกทั้งต้องมีจรรยาครู มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีความยุติธรรม

3.3 ทศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน ในวิจัยนี้หมายถึง การมีความรู้สึกนึกคิดที่จะเห็นคุณค่าและมีความสนใจเรียนรู้เทคนิคการสอน การใช้วัสดุอุปกรณ์การสอน ส่งเสริมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล ตระหนักเสมอว่าการสอนเป็นงานที่น่าสนใจ เตรียมการสอนเป็นอย่างดี ศึกษาหาความรู้ในวิชาที่สอนตลอดเวลา สามารถถ่ายทอดวิชาความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้ง่าย และให้โอกาสนักเรียนในการแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างเสริมบรรยากาศการเรียนรู้

3.4 ทศนคติต่อนักเรียน ในวิจัยนี้หมายถึง การมีความรู้สึกนึกคิดและความเชื่อที่ว่าครูที่ดีควรรักและมีความปรารถนาดีต่อนักเรียนอย่างแท้จริง เอาใจใส่ดูแลนักเรียน มีความพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือนักเรียนเท่าเทียมกันทุกคน มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนสนใจพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน สนับสนุนให้นักเรียนมีความร่วมมือกันทำกิจกรรมร่วมกันด้วยความสามัคคี

3.5 ความคาดหวังต่อวิชาชีพรู ในวิจัยนี้หมายถึง การมีความรักความศรัทธาในวิชาชีพรู มีความตั้งใจและพอใจที่จะเลือกประกอบอาชีพครูด้วยความมั่นใจ รวมถึงยึดมั่นและ

มีความจริงใจต่อวิชาชีพครู

4. การฝึกสอน หมายถึง ประสบการณ์วิชาชีพครูที่สถาบันฝึกหัดครูจัดขึ้น เพื่อให้ นักศึกษา ได้เรียนรู้ถึงวิธีการสอนในสถานการณ์ที่ต้องปฏิบัติจริง เตรียมรับปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง นักศึกษาจะได้นำเอาความรู้ภาคทฤษฎีไปปฏิบัติจริงภายใต้การแนะนำ การดูแลของ อาจารย์นิเทศก์และอาจารย์พี่เลี้ยง ในวิจัยนี้หมายถึง การปฏิบัติงานสอนของนักศึกษาที่คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลได้จัดขึ้น เพื่อให้ นักศึกษา ได้เรียนรู้ถึงวิธีการสอนในสถานการณ์ที่ต้องปฏิบัติจริง ในสถาบันการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รวมทั้งโรงเรียนประเภทสามัญศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่บรรจุวิชาทางพาณิชย์กรรม หรือบริหารธุรกิจไว้ในหลักสูตร ซึ่งเป็นโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดใกล้เคียง
5. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา ในวิจัยนี้หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษา อยู่ในหลักสูตรธุรกิจศึกษา ชั้นปีที่ 2 คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งออกฝึกสอน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532

6. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล หมายถึง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาเดิม เป็นสถาบันอุดมศึกษามีฐานะเทียบเท่ากรม สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่ผลิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะคหกรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรม คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ และผลิตนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในวิทยาเขตต่าง ๆ 30 แห่งทั่วประเทศ ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2518 ซึ่งต่อมาได้รับพระราชทานชื่อเป็นสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตามหนังสือที่ รล. 0003/6942 ลงวันที่ 15 กันยายน 2518

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเสนอไว้ตามลำดับสาระ ดังนี้

1. หลักสูตรธุรกิจศึกษา
2. การฝึกสอน
3. ทัศนคติต่อวิชาชีพครู
4. องค์ประกอบของแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู

หลักสูตรธุรกิจศึกษา

การที่เศรษฐกิจของชาติจะเจริญรุ่งเรืองได้ นอกจากประเทศชาตินั้นจะต้องมีผู้บริหารประเทศที่มีความสามารถแล้ว ยังต้องมีธุรกิจที่ดี มีความรู้ความสามารถสูงอีกด้วย ซึ่งนักธุรกิจที่ดีเหล่านี้จะเป็นบุคคลที่มีพื้นฐานการศึกษา และได้รับการฝึกอบรมทางด้านธุรกิจมาเป็นอย่างดี ดังนั้นการผลิตครูที่จะทำหน้าที่สั่งสอนและฝึกอบรมบุคลากรทางด้านธุรกิจจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยจึงได้มีการจัดการศึกษาทางธุรกิจขึ้น เรียกว่า "ธุรกิจศึกษา"

(Business Education)

ธุรกิจศึกษา ในประเทศไทยมีขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2514 โดยสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตธนบุรีพระนคร เป็นผู้ริเริ่มเปิดสอนหลักสูตรธุรกิจศึกษา ระดับประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมธุรกิจ (ปม.ร.) และในเวลาต่อมาได้มีการพัฒนาหลักสูตรนี้ขึ้นสู่ระดับปริญญาตรี เปิดสอนที่คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลตั้งแต่ พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา ซึ่งนับเป็นครั้งแรกของประเทศไทยที่ได้มีหลักสูตรธุรกิจศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม อีกทั้งความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่เป็นไปอย่างรวดเร็ว สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงได้เร่งรัดให้มีการพัฒนาหลักสูตรให้มี

ความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันและอนาคต โดยการปรับปรุง หลักสูตรธุรกิจศึกษาให้กว้างขวางและคล่องตัวในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาได้มากขึ้น กล่าวคือ เน้นทางด้านวิชาการและความรู้ทางด้านเทคนิคการสอน ซึ่งนอกจากเป็นการฝึกทักษะ การสอนให้มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานแล้ว ยังได้เน้นทางด้านการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความเสียสละ และความรับผิดชอบในหน้าที่ เพื่อให้บัณฑิตมีจิตสำนึกของความเป็นครูอย่างแท้จริง สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มภาคภูมิ มิใช่เพียงสอนหนังสือเป็นเท่านั้น ยังต้องสามารถ "เป็น ผู้นำทางวิญญาณ" ในอันที่จะสร้างสรรค์สังคมที่ดีงาม ไม่ว่าจะอยู่ ณ แห่งหนใดอีกด้วย (วิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 : 30)

พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2518 มาตรา 5 ได้ระบุ วัตถุประสงค์ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ไว้ว่า "สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบัน การศึกษาและการวิจัย มีวัตถุประสงค์ที่จะผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี และจัดการศึกษา ทางด้านวิชาชีพในระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญาตรี ได้แก่ การศึกษาในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้มีการวิจัยด้านวิชาชีพ และให้บริการทางวิชาการแก่สังคมอีกด้วย (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 : 1)

นอกจากนี้การเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ยังเป็นกระบวนการศึกษาที่จำเป็นในการเสริมสร้าง มาตรฐานและคุณภาพของชีวิต เพื่อเป็นกำลังพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย ดังนั้นการจัดการศึกษา ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงมุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญเชิงปฏิบัติการ ความเจนจัด ทางวิชาการและคุณสมบัตินี้จำเป็นตามลักษณะอาชีพพร้อมที่จะทำงาน และสามารถปรับปรุงตนเอง ให้ก้าวหน้าทันต่อวิวัฒนาการทางเทคโนโลยี รวมทั้งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความประณีต ความสำนึกในจรรยาอาชีพ คุณธรรม หน้าที่ ความรับผิดชอบต่องานและสังคม

ความมุ่งหมายของหลักสูตรปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2528 ของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กระทรวงศึกษาธิการ มีดังต่อไปนี้ (วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา. 2529 : 1)

1. เพื่อพัฒนากำลังคนระดับผู้บริหารขั้นต้น ที่จะเป็นนักบริหารธุรกิจ ครูธุรกิจ หรือนักปฏิบัติการเชิงวิชาการในงานบริหารธุรกิจทั่วไป ให้มีความรู้ความสามารถในด้านการบริหาร

และการปฏิบัติงานทางด้านการบัญชี การตลาด การจัดการ ระบบสารสนเทศ ธุรกิจศึกษา และ/หรือ อื่น ๆ ผู้สำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒิตามสาขาที่มีความชำนาญนั้น ๆ

2. เพื่อฝึกอบรมให้มีความคิดริเริ่ม มีกึ๋นกล้าในการค้นคว้า ปรับปรุงและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจด้วยหลักการและเหตุผล อำนวยการและปฏิบัติการด้วยหลักวิชาที่มีการวางแผน การปฏิบัติงาน การรายงาน การควบคุมงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายอย่างประหยัด รวดเร็ว ตรงต่อเวลา และมีคุณภาพ ซึ่งสามารถวัดผลงานนั้นได้ในเชิงคุณภาพและปริมาณ

3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความสำนึกในจรรยาอาชีพ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่และสังคม ถำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทย

ความมุ่งหมายของหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ได้มีการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับการขยายแนวความคิด และปรัชญาการศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในอันที่จะพัฒนากำลังคนระดับผู้บริหารขั้นต้น ทางด้านบริหารธุรกิจ และ ธุรกิจศึกษา โดยมุ่งที่จะให้ผู้สำเร็จการศึกษา เป็นบัณฑิตที่สามารถประกอบอาชีพและบริหารงานได้อย่างดีตามสาขางานที่ได้ศึกษาและฝึกฝนมาโดยวางแผนทางการจัดการศึกษาของแต่ละสาขาวิชาไว้เป็น 2 แนวทาง ได้แก่

1. แนวนอน หรือ แนวทางกว้าง เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีความรู้ความสามารถและนำไปประกอบอาชีพได้มากกว่าหนึ่งสาขาวิชา โดยเลือกสาขาวิชาอื่นอีกหนึ่งสาขาวิชา เป็นสาขางานรอง หรือ อาจเลือกรายวิชาต่าง ๆ ในลักษณะทั่ว ๆ ไป ซึ่งในฐานะที่จะเป็นผู้บริหารจำเป็นจะต้องรู้กว้าง รู้รอบ เพื่อจะได้มีแนวความคิดกว้างไกล สามารถพิจารณาตัดสินใจได้อย่างฉลาดและเหมาะสม

2. แนวทางตั้ง หรือ แนวทางเฉพาะงาน เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่เลือกเรียนแนวทางนี้ ได้มีความรู้ความสามารถ ความชำนาญเฉพาะงานอย่างลึกซึ้ง โดยเลือกเรียนในสาขาวิชาเอก หรือ สาขางานเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อสามารถออกไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดีในสาขางานเฉพาะนั้น ๆ

หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต ของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษาได้เลือกแผนการเรียนต่าง ๆ ได้ตามความประสงค์ หรือตามความถนัด

ของแต่ละบุคคล โดยอาจเลือกแนวทางกว้างหรือแนวทางเฉพาะวิชาชีพ ตามโครงสร้างหลักสูตร
ดังต่อไปนี้

**โครงสร้างหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**

1. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป ไม่น้อยกว่า 32 หน่วยกิต ประกอบด้วย
 - 1.1 สังคมศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
 - 1.2 มนุษยศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
 - 1.3 ภาษาศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
 - 1.4 วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
 - 1.5 พลศึกษาและนันทนาการ ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 105 หน่วยกิต ประกอบด้วย
 - 2.1 วิชาชีพเฉพาะสาขา
 - 2.1.1 วิชาแกนธุรกิจ 45 หน่วยกิต
 - 2.1.2 วิชาเอก 48 หน่วยกิต
 - 2.2 วิชาชีพเลือก 18 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตรดังกล่าวข้างต้นเป็นหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี สำหรับผู้มีวุฒิประกาศนียบัตร
วิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งจะต้องศึกษาตลอดหลักสูตรประมาณ 143 - 150 หน่วยกิต โดยเลือกเข้าศึกษา
ในภาควิชาต่าง ๆ 5 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาการตลาด ภาควิชาการบัญชี ภาควิชาการจัดการ
ภาควิชาระบบสารสนเทศ และภาควิชาธุรกิจศึกษา ส่วนผู้มีวุฒิทางการศึกษา เช่น ประกาศนียบัตร
ครูมัธยม (ปม.) ประกาศนียบัตรครูมัธยมธุรกิจ (ปม.ร.) การศึกษานับถิต (กศ.บ.) ครุศาสตร์
บัณฑิต (ค.บ.) ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) จะเข้าศึกษาตามหลักสูตรธุรกิจศึกษาได้ไม่น้อยกว่า

53 หน่วยกิต (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 : 4 - 6)

นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียนในวิชาเอกใดวิชาเอกหนึ่งได้ในหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต และในแต่ละวิชาเอกนั้นนักศึกษาจะต้องเลือกเรียนวิชาชีพเฉพาะสาขาที่นักศึกษาสังกัดหรือได้จัดไว้ในวิชาเอกนั้น ๆ

ส่วนหมวดวิชาชีพเลือก 18 หน่วยกิต ตามโครงสร้างหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต นักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ 3 แนวทางดังนี้

1. วิชาชีพเฉพาะสาขา หรือวิชาเอก นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาชีพเฉพาะสาขา หรือวิชาเอกได้ตามความประสงค์ เพื่อให้เกิดความรู้ความชำนาญในวิชาชีพเฉพาะสาขาหรือวิชาเอกนั้นมากยิ่งขึ้น

2. วิชาชีพรอง หรือวิชาโท นักศึกษาอาจเลือกเรียนสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนที่ คณะบริหารธุรกิจ เป็นวิชาชีพรองหรือวิชาโทได้ โดยจะต้องเรียนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต และจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่สาขาวิชานั้นกำหนด

3. นักศึกษาอาจจะไม่เลือกตามสองแนวทางข้างต้น แต่อาจจะเลือกเรียนรายวิชาอื่นต่าง ๆ หลายวิชาควบกันก็ได้ ซึ่งวิชาชีพต่าง ๆ ที่จะเลือกเรียนนั้นจะต้องมีส่วนสัมพันธ์หรือส่งเสริมให้การศึกษาวิชาเอกของตนได้รับผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

หลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษาได้กำหนดแผนการเรียน โดยแบ่งเป็น 4 วิชาชีพเฉพาะ คือ ธุรกิจศึกษาการตลาด (ชต.) ธุรกิจศึกษาการบัญชี (ชบ.) ธุรกิจศึกษาการเลขานุการ (ชล.) ธุรกิจศึกษาคอมพิวเตอร์ (ชค.) ดังโครงสร้างหลักสูตรต่อไปนี้

โครงสร้างหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต

สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

1. <u>วิชาพื้นฐานทั่วไป</u>	ไม่น้อยกว่า 16 หน่วยกิต
1.1 วิชาสังคมศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
1.2 วิชามนุษยศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
1.3 วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต
1.4 วิชาพลศึกษาและนันทนาการ	ไม่น้อยกว่า 1 หน่วยกิต
2. <u>วิชาชีพ</u>	ไม่น้อยกว่า 90 หน่วยกิต
2.1 วิชาแกนธุรกิจ	ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต
2.2 วิชาชีพเฉพาะสาขา	
2.2.1 วิชาการศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
2.2.2 วิชาธุรกิจศึกษา	ไม่น้อยกว่า 19 หน่วยกิต
2.2.3 วิชาเลือกการศึกษา	ไม่น้อยกว่า 5 หน่วยกิต
2.2.4 วิชาเลือกวิชาชีพ	ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
2.3 วิชาชีพเลือก	ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต
3. <u>วิชาเลือกเสรี</u>	ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต

หมายเหตุ โครงสร้างหลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรปริญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี ศึกษาดลอดหลักสูตร
ไม่น้อยกว่า 75 หน่วยกิต

การฝึกสอน

การสอนเป็นศิลปะและเป็นศาสตร์ที่ลึกซึ้ง ผู้สอนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ในวิชาการ มีความรู้เกี่ยวกับตัวผู้เรียน รู้กระบวนการสอน อุปกรณ์การสอนและสภาพการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (Richey. 1958 : 52) ดังนั้นการผลิตครูของสถาบันฝึกหัดครูทั้งในระดับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย จึงให้ความสำคัญต่อการจัดให้นักศึกษาครูได้มีโอกาสดำเนินงาน อันจะช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษาครูเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีทักษะในด้านต่าง ๆ พอที่จะรับผิดชอบงานในหน้าที่ครูต่อไปได้ การฝึกงานที่สถาบันฝึกหัดครูจัดให้นักศึกษานี้โดยทั่วไปเรียกว่า "การฝึกสอน" บางสถาบันใช้คำว่า "การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ" ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Professional Experience" ซึ่งแอนดรูว์ส (Andrews. 1964 : 8 - 9) กล่าวว่า "ประสบการณ์วิชาชีพ เป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้าง กล่าวคือเป็นประสบการณ์ทั้งหมดที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับนักเรียน นักศึกษาและบุคคลในระดับหรือกลุ่มต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน รวมทั้งการสังเกต การเรียนการสอน ฝึกการสอนและจัดกิจกรรมอื่น ๆ อันจะเสริมสร้างให้ผู้ที่จะเป็นครูเกิดการเรียนรู้ และมีความเข้าใจแนวความคิดพื้นฐานและหลักการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อกระบวนการเรียนการสอน"

ประสบการณ์วิชาชีพในความหมายที่กล่าวมานี้ อาจรวม ประไพบัตถะ และคนอื่น ๆ (2522 : 2) ได้อธิบายไว้ว่า "เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนจะต้องลงมือทำด้วยตนเอง เป็นประสบการณ์ที่เชื่อมโยงความรู้ทางทฤษฎีในการฝึกปฏิบัติงาน เป็นช่วงเวลาที่นักศึกษาฝึกสอนจะได้นำความรู้ด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน วิธีการสอน วิธีการประเมินผล และอื่น ๆ มาใช้ในสถานการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งเป็นการขยายขอบข่ายการเรียนรู้ ปลูกฝังและพัฒนาทักษะในการทำงาน การสอน ตลอดจนเรียนรู้บทบาทและหน้าที่รับผิดชอบที่เป็นจริงหรือที่ควรจะเป็นไปได้ อย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น นับตั้งแต่ผู้บริหาร บุคลากรในโรงเรียน อาจารย์นิเทศก์ อาจารย์พี่เลี้ยง นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนได้อย่างเหมาะสม นักศึกษามีโอกาสที่จะพัฒนาบุคลิกภาพและความสามารถของตนเอง อีกทั้งยังได้ทราบข้อบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะออกไปประกอบอาชีพครู"

สรุปได้ว่า การฝึกสอนเป็นกิจกรรมที่จะทำให้นักศึกษาได้ออกไปพบกับสถานการณ์จริง เป็นความพยายามที่จะให้นักศึกษาได้นำความรู้ทางทฤษฎีที่ได้เรียนมาไปทดลองแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่พบเห็นก่อนที่จะออกไปปฏิบัติงานจริง มิได้จะมุ่งให้ยึดถือเอาประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกสอนไปเป็นหลักปฏิบัติสำหรับประกอบอาชีพครูเสมอไป แต่เป็นการเน้นให้นักศึกษารู้จักการเป็นผู้นำตนเองไปสู่วิธีการที่ถูกต้อง (Harold and Dickey. 1956 : 4 - 6) นอกจากนี้การฝึกสอนยังเป็นการฝึกหัดให้นักศึกษามีความสามารถในการสร้างเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการทางด้านต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน อันเป็นการสะท้อนย้อนกลับที่นักศึกษาฝึกสอนจะต้องรับผิดชอบเมื่อออกไปเป็นครู และจะทำให้สถาบันฝึกหัดครูได้มีโอกาสมองตนเอง เพื่อปรับปรุงการฝึกอบรมผู้ที่จะเป็นครูให้ดีขึ้นอยู่เสมอ (Inlow. 1970 : 427) จึงอาจเปรียบเทียบได้ว่าการฝึกสอนเป็นกรณีวัดความสำเร็จในการปฏิบัติงานการสอน ถ้าสามารถจัดโครงการฝึกสอนให้มีคุณภาพแล้วจะช่วยให้ศึกษามีความมั่นใจในการออกฝึกสอน ลดความประหม่าวิตกกังวล สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์การฝึกสอนและสามารถปฏิบัติงานการฝึกสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดมุ่งหมายของการฝึกสอน

โดยทั่วไปสถาบันฝึกหัดครูจัดการฝึกสอนให้เป็นประสบการณ์วิชาชีพครูในระยะสุดท้ายก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสนำความรู้ที่ได้จากการศึกษามาแล้วทั้งหมดไปฝึกปฏิบัติงานในหน้าที่ครูทุกอย่างเสมือนเป็นครูประจำการคนหนึ่ง ซึ่งสถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ และนักการศึกษาได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้อย่างน่าสนใจ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2524 : 3) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 4 ประการคือ

1. เพื่อให้นักศึกษาเกิดสมรรถภาพด้านการสอน
2. เพื่อให้นักศึกษาเกิดสมรรถภาพด้านความตั้งมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม
3. เพื่อให้นักศึกษาเกิดสมรรถภาพด้านความเป็นผู้นำในการพัฒนาตนเองและชุมชน
4. เพื่อให้นักศึกษาเกิดสมรรถภาพในการมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกสอน หรือการจัดประสบการณ์วิชาชีพไว้ดังนี้ (อัจฉรา ประไพตระกูล และคนอื่น ๆ. 2522 : 2 - 3)

1. เพื่อให้ผลิตได้ประสบการณ์โดยตรงเกี่ยวกับนักเรียน
2. เพื่อให้ผลิตได้ศึกษาการจัดการและการบริหารโรงเรียนอย่างใกล้ชิด
3. เพื่อให้ผลิตได้เห็นปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียน และคิดค้นหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นเฉพาะหน้าเป็นราย ๆ ไป
4. เพื่อให้ผลิตได้ทดลองปฏิบัติตามทฤษฎีที่ได้เรียนมา และรู้จักยืดหยุ่นบ้างโดยอาศัยปัญหาที่เกิดขึ้น และความจริงที่เกี่ยวกับนักเรียนเป็นรากฐาน
5. เพื่อให้ผลิตได้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมในฐานะที่เป็นครู
6. เพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิต นักเรียน ครูอาจารย์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในสถาบันฝึกสอน
7. เพื่อเผยแพร่เกียรติคุณ และชื่อเสียงของสถาบัน และของนิสิตเอง โดยยึดมั่นในการทำ ความดีในด้านการปฏิบัติงานและการปรับตัวให้เข้ากับครู อาจารย์และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในโรงเรียน
8. เพื่อให้ผลิตดำเนินงานภายใต้ระเบียบข้าราชการครู และการนิเทศของสถาบันฝึกสอน และทางคณะครุศาสตร์
9. เพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามทางส่วนบุคคลของตัวเอง (Personal Growth)
10. เพื่อให้ผลิตได้แสดงความเป็นผู้นำในชั้นที่ฝึกสอน โดยการทำหน้าที่เป็นครูและ ขณะเดียวกันก็ได้แสดงความเป็นผู้ร่วมงานที่ดี
11. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของตนเองและเพื่อนนิสิตด้วยกัน
12. เพื่อฝึกปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ โดยมีการเตรียมงานและรู้จักแบ่งเวลาทำงานได้เหมาะสม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2531 : 3) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้มีความสามารถสอนได้ตามหลักสูตรการศึกษาตามระดับเป้าหมายของการฝึกสอน
2. เพื่อปลูกฝังอุดมการณ์ในวิชาชีพครู

3. เพื่อเสริมสร้างบุคลิกภาพอันเหมาะสมที่จะเป็นครู

4. เพื่อให้เรียนรู้จรรยาในวิชาชีพครู

พวงรัตน์ ไชยศิริ และคนอื่น ๆ (2520 : 3) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ในคู่มือการนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของวิทยาลัยครูสวนสุนันทาว่า

1. เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสนำสิ่งที่ได้เรียนในวิชาการศึกษา จิตวิทยา และวิธีสอนไปทดลองปฏิบัติ ซึ่งนักศึกษาอาจต้องปรับปรุงแก้ไขทฤษฎีที่ได้เรียนมาให้เหมาะสมกับสภาพความจริง
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ทดลองสอนภายใต้การนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ และอาจารย์พี่เลี้ยง
3. เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ชีวิตอยู่ในบรรยากาศของห้องเรียนและโรงเรียนอย่างแท้จริง ให้เข้าใจหน้าที่ของครู รู้จักและทำความเข้าใจกับนักเรียน ศึกษาและใช้วัสดุอุปกรณ์จากแหล่งต่าง ๆ และให้ความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชนที่ไปฝึกสอน

4. เพื่อให้นักศึกษาได้ประเมินตนเองว่า มีความเหมาะสมในการเป็นครูหรือไม่เพียงใด ซึ่งจะประเมินได้จากบุคลิกภาพ ความเข้าใจ ความภูมิใจในอาชีพ ความรักเด็กและความตั้งใจจะปฏิบัติงานครูให้ก้าวหน้า เป็นที่ยกย่องนับถือของบุคคลทั่วไป

5. เพื่อให้โอกาสนักศึกษาในการเสริมสร้างบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
สำนักงานคณะกรรมการประสบการณ์วิชาชีพ วิทยาลัยครูอุดรดิตถ์ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปของการฝึกสอนไว้ว่า (นคร ทัศนประสิทธิผล. 2530 : 5 - 6)

1. เพื่อให้นักศึกษาได้มีโอกาสทดสอบทฤษฎี หลักการและวิธีสอนต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้จากสถานศึกษาและตำรา
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกและพัฒนาทักษะในการสอนของตน
3. เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการศึกษาธรรมชาติ ความเจริญเติบโต พัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อช่วยให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ครูเป็นไปด้วยดี
4. เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งได้แก่ ผู้ร่วมงาน บุคลากรในโรงเรียนและชุมชน ตลอดจนนักเรียนในชั้นเรียน
5. เพื่อให้โอกาสนักศึกษาได้ศึกษาความสามารถและจุดอ่อนของตนในด้านการสอน การทำงานร่วมกับนักเรียน การปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา แก้ไขปรับปรุง

ตนเองให้สามารถเป็นผู้เริ่มต้นอาชีพครูที่ดีได้

6. เพื่อให้นักศึกษาเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของครูที่มีต่อสังคม
7. เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่ออาชีพครูและเกิดความมั่นใจในอาชีพครู

ภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้กำหนด

จุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ดังนี้ (สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. 2532 : 1)

1. เพื่อให้นักศึกษาฝึกสอนได้เรียนรู้สภาพทั่วไป สังเกตพฤติกรรมของผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาแต่ละระดับ
2. เพื่อศึกษาหลักสูตรและให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาวิชาชีพครู
3. เพื่อให้เรียนรู้และสามารถร่วมฝึกปฏิบัติงานในหน้าที่ครู
4. เพื่อให้นักศึกษาทำงานร่วมกับอาจารย์พี่เลี้ยง และเป็นการเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่องานในหน้าที่ครู

ผลการสำรวจแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการฝึกสอนของสถาบันฝึกหัดครูภาคพื้นเอเชีย มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ (University of Philippines) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ 6 ประการ ดังนี้ (ถนอมศรี จ่างตระกูล. 2527 : 3)

1. เพื่อพัฒนาความเข้าใจของนักศึกษาฝึกสอนเกี่ยวกับจิตวิทยาเด็ก
2. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาฝึกสอนในการแปลความหมายทางทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีสอนที่เรียนมาแล้วออกเป็นการปฏิบัติ
3. เพื่อฝึกให้นักศึกษาฝึกสอนมีความมั่นใจในตนเอง มีความคิดริเริ่มและมีความสามารถในการปฏิบัติการสอน
4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกสอนเข้าใจบทบาทต่าง ๆ ที่ต้องรับมาปฏิบัติ เมื่อเรียนสำเร็จออกไปแล้ว โดยจัดให้นักศึกษามีประสบการณ์หลาย ๆ อย่างเกี่ยวกับบทบาทเหล่านั้น
5. เพื่อให้นักศึกษาฝึกสอนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นครู โดยให้มีโอกาสเผชิญกับสถานการณ์และปัญหาต่าง ๆ ในการเป็นครู
6. เพื่อฝึกให้นักศึกษาฝึกสอน มีทัศนคติที่ถูกต้องและเหมาะสมต่ออาชีพครู และฝึกให้มีมนุษยสัมพันธ์อันดี ให้สามารถทำงานร่วมกับนักเรียน เพื่อนครูและประชาชนในชุมชนที่ตนปฏิบัติงานนั้นได้

วิกกินส์ (Wiggins. 1957 : 4 - 5) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ 2 ประเด็นคือ

1. เพื่อช่วยให้นักศึกษาเกิดทักษะ และเป็นครูที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยการให้ครูนี้เลี้ยงช่วยเหลือนักศึกษาให้น้อยลง เพื่อที่จะให้นักศึกษาเตรียมพร้อมที่จะรับผิดชอบชั้นเรียนของตน
2. เพื่อเป็นการเตรียมครูให้ตระหนักถึงงานสอน และเป็นการสำรวจตนเองว่าต้องการจะประกอบอาชีพครูต่อไปหรือไม่ เพื่อให้โอกาสแก่นักศึกษาที่ยังไม่มั่นใจว่าจะเป็นครู ได้พยายามฝึกสอนให้ดีที่สุด

บราวน์ (Brown. 1968 : 2 - 4) ให้ทัศนะว่าการฝึกสอนควรมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสทดลองใช้ทฤษฎีที่ได้เรียนมา
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการที่จะประเมินผลตัวเอง
3. เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสในการพัฒนาความสามารถของตัวเอง
4. เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู

เดฟเวอร์ (Devor. 1970 : 6 - 9) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนไว้ดังนี้

1. เพื่อให้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและการจัดระบบการศึกษา
2. เพื่อให้นักศึกษาได้ปรับปรุงบุคลิกภาพให้เหมาะสมกับการที่จะเป็นครูที่ดีในอนาคต
3. เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกการนำเทคนิควิธีการสอนแบบต่าง ๆ ไปทดลองใช้
4. เพื่อให้ศึกษามีความสามารถในการเลือกใช้อุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับบทเรียน
5. เพื่อให้ศึกษามีการมีมนุษยสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น
6. เพื่อให้ศึกษาฝึกการใช้เทคนิคการวัดและประเมินผล

จะเห็นได้ว่าจุดมุ่งหมายของการฝึกสอนจากทัศนะนักการศึกษาและที่สถาบันฝึกหัดครูต่าง ๆ ได้กำหนดไว้มีความสอดคล้องกันหลายประการ สรุปได้ดังนี้ คือ

1. เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงแก่นักศึกษา กล่าวคือ ฝึกให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน หลักสูตรการฝึกหัดครูของทุกสถาบันจึงจัดให้มีการฝึกสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง ผู้เรียนจะต้องรู้จักนำทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการฝึกสอน และรู้จักการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง ดังนั้นการปฏิบัติงานฝึกสอนนี้จะช่วย

สนับสนุนและปลูกฝังค่านิยมของการประกอบอาชีพครู

2. เพื่อให้เด็กศึกษามีโอกาสได้เห็นสถานที่แท้จริงของโรงเรียน ในขณะที่ฝึกสอนนักศึกษา จะต้องมีโอกาสพบเห็นอุปสรรคที่เกิดขึ้นจริงในโรงเรียน ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับบุคลากรในโรงเรียนทุกระดับ ตั้งแต่ผู้บริหาร คณาจารย์ นักเรียน เจ้าหน้าที่ และนักการภารโรง

3. เพื่อให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคมในฐานะครู ขณะที่นักศึกษาเข้าไปฝึกสอนในโรงเรียนต่าง ๆ นั้น นักศึกษามีฐานะเสมือนครูอาจารย์ผู้หนึ่งในโรงเรียน จึงจำเป็นต้องปรับตัวและวางตนให้เหมาะสมกับการเป็นครูซึ่งแตกต่างไปจากการเป็นนักศึกษาธรรมดา ในช่วงระยะเวลาที่ออกฝึกสอนนี้ นักศึกษาจะได้มีโอกาสปรับตัวให้สอดคล้องกับสังคมและบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบทีละน้อย ๆ ให้เหมาะสมกับการออกไปประกอบอาชีพครูในอนาคต

4. เพื่อการฝึกฝนและปรับปรุงบุคลิกภาพของนักศึกษา การฝึกสอนเป็นโอกาสอันดีที่นักศึกษา จะได้มีการพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้ดียิ่งขึ้นโดยไม่รู้ตัว เช่น ทำให้เกิดความกล้าขึ้น ช่วยทำให้เกิดความมั่นใจในตนเองมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดปฏิภาณไหวพริบในการแก้ปัญหาอีกด้วย

ทัศนคติต่อวิชาชีพครู

นิวคอมบ์ (Newcomb, 1950 : 128) ให้ความหมายของ "ทัศนคติ" (Attitude) ว่า ทัศนคติ หมายถึงความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ อาจมากหรือน้อยก็ได้ ทัศนคติแสดงออกได้ทางพฤติกรรม ซึ่งแบ่งออกได้เป็นสองลักษณะใหญ่ ๆ คือ แสดงออกในลักษณะ ฝังพอใจ หรือเห็นด้วย หรือชอบ ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นอยากปฏิบัติ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิมาน (Positive Attitude) ส่วนอีกลักษณะหนึ่ง คือ การแสดงออกในลักษณะไม่ฝังพอใจ ไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นมีความเบื่อหน่าย ขิงขัง อยากหนีไปให้ห่างจากสิ่งนั้น ลักษณะเช่นนี้เรียกว่า ทัศนคติเชิงนิเสธ (Negative Attitude) หรือถ้าจะแบ่งลักษณะให้ละเอียดออกไปอีกยังสามารถจัดความรู้สึกเฉย ๆ ไม่ถึงกับ ชอบหรือเกลียดว่าเป็น ทัศนคติแบบกลาง

สถาบันฝึกหัดครู เป็นสถาบันที่มีหน้าที่ผลิตบุคลากรออกไปเป็นครูอาจารย์เพื่อรับใช้สังคม และประเทศชาติ สถาบันฝึกหัดครูระดับวิทยาลัยและระดับมหาวิทยาลัย ได้จัดหลักสูตรให้นักศึกษา

ได้ศึกษาวิชาในภาคทฤษฎี ซึ่งประกอบด้วยวิชาต่าง ๆ ที่สำคัญ 3 หมวดใหญ่ ๆ คือ วิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาเฉพาะ และวิชาการศึกษา นอกจากการศึกษาในภาคทฤษฎีแล้ว นักศึกษาฝึกหัดครูยังต้องศึกษาภาคปฏิบัติ เพื่อให้ครบตามข้อกำหนดก่อนที่จะสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นครูอาจารย์และการศึกษาภาคปฏิบัติที่นักศึกษาพึงให้ความสนใจเอาใจใส่เป็นพิเศษ คือ "การฝึกสอน" หรือ "ประสบการณ์วิชาชีพ"

การฝึกสอนเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่งของนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์ หรือการฝึกหัดครู เพราะเป็นช่วงระยะเวลาที่นักศึกษาจะได้มีโอกาสแสดงความสามารถในการนำความรู้ทางภาคทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมในการสอน และเพื่อเป็นการสร้างเสริมทัศนคติที่ดีในอาชีพครูต่อไปในอนาคต (เนพพร พานิชสุข. 2525 : 80) โดยเฉพาะนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกสอนจะเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูยิ่งขึ้น การฝึกสอนของนักศึกษาจะประสบความสำเร็จได้เพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ กล่าวคือ จะต้องมีการฝึกสอนที่ดีสามารถนำไปปฏิบัติได้ จุดมุ่งหมายในการฝึกสอนต้องชัดเจน บุคลากรแต่ละฝ่ายต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายในการฝึกสอนอย่างดี ต้องมีการนิเทศการสอนและการวัดผลประเมินผลอย่างมีระบบ (โกเมน จีระนเรศธ. 2521 : 48) คุณภาพทางด้านการสอนของครูมีความสำคัญยิ่งที่จะทำให้เกิดผลผลิตทางการศึกษาเป็นที่พึงพอใจ ครูที่จะสอนได้ดีมีสมรรถภาพในการสอนนั้น นอกจากได้รับการศึกษาอบรมอย่างดีจากสถาบันฝึกหัดครูแล้ว จะต้องมีความรักอาชีพครู รักการสอนและรักเด็กด้วย การทำงานด้วยใจรักนี้จะเป็นแรงกระตุ้นให้มีกำลังใจและตั้งใจสอนอย่างจริงจัง (สมหมาย กระจ่างลิขิต. 2514 : 8) ผู้ที่จะเข้าสู่อาชีพครูจะต้องมีความปรารถนาและมุ่งมั่นที่จะเป็นครูอย่างแท้จริง โรงเรียนและสถาบันฝึกหัดครูควรจะทำหน้าที่แนะแนวและให้ข้อมูลในการประกอบวิชาชีพครูแก่นักเรียนมัธยมศึกษาที่จะเข้าศึกษาในสถาบันฝึกหัดครู มิใช่ปล่อยให้ให้นักเรียนเหล่านั้นคิดเผื่อผืนผืด ๆ หรืออาศัยอาชีพครูเป็นอาชีพชั่วคราวของตน ไม่ได้ใฝ่หาความรู้และประสบการณ์เพื่เพิ่มพูนความสามารถด้านการสอน แต่กลับใช้เวลาไปศึกษาความรู้แขนงอื่น ๆ เพื่อรอโอกาสเปลี่ยนอาชีพต่อไป ดังนั้นปัญหาเกี่ยวกับการรับนักศึกษาเข้ามาศึกษาในวิชาชีพครูจึงเป็นปัญหาสำคัญมาก มีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่เข้าเรียนวิชาชีพครูโดยไม่ตั้งใจหรือเพียงเพื่อให้มีที่เรียน เนื่องจากที่เรียนในมหาวิทยาลัยมีจำกัดจึงทำให้ได้บุคลากรในวิชาชีพครูที่ไม่มีคุณภาพเพียงพอ (ประยูร อาษานาม. 2526 : 1 - 3)

ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจยิ่ง

กนกทิพย์ พัฒนาวีพันธ์ (2526 - 2527 : 196 - 200) ได้ศึกษาทัศนคติของนักศึกษาฝึกสอนที่มีต่อวิชาชีพครูจากนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2524 จำนวน 280 คน พบว่า นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์โดยส่วนรวมมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และพบว่า มีเพียงร้อยละ 77.69 ที่คิดจะออกไปประกอบอาชีพครู นอกจากนั้นมีความประสงค์จะประกอบอาชีพอื่น และยังพบว่าความคิดชอบหรือรักที่จะประกอบอาชีพครูเมื่อแรกเข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เปรียบเทียบกับเมื่อผ่านการฝึกสอนแล้วมีความแตกต่างกันในบางวิชาเอก

ส่วนองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้นักศึกษามีความชอบหรือรักอาชีพครูมากขึ้น คือ นักเรียนในโรงเรียนฝึกสอนซึ่งเป็นแรงกระตุ้น นอกจากนี้ยังให้เหตุผลว่า การที่หลายคนไม่เลือกอาชีพครูเพราะเป็นอาชีพไม่อิสระ มีระเบียบจุกจิก งานหนัก ต้องรับผิดชอบมาก มีความก้าวหน้าน้อย ไม่ได้รับการยกย่อง ไม่ชอบอาชีพครู ไม่มีความถนัด ไม่ประทับใจต่อการปฏิบัติตัวของครูในโรงเรียนฝึกสอน มีปัญหา

แก่งแย่งชิงดีระหว่างครูด้วยกัน และผู้บริหารไม่มีความยุติธรรม กนกทิพย์ พัฒนาวีพันธ์ ยังพบว่า การฝึกสอนมีผลต่อทัศนคติของการเป็นครูของนักศึกษา นักศึกษาบางคนเมื่อผ่านระยะการฝึกสอนแล้ว อาจบอกกับตนเองได้ว่าจะเลือกเป็นครูต่อไป แต่นักศึกษาบางคนอาจจะต้องเตรียมหาอาชีพอื่น เพราะเกิดความท้อแท้ในอาชีพครู ดังนั้นการวางแผน วางแนวทางในการจัดการฝึกสอน จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะสร้างเสริมให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเป็นครูและเป็นครูที่ดีในอนาคต จึงควรให้นักศึกษาได้ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียนฝึกสอน ได้ศึกษาหลักสูตรในระดับชั้นที่ต้องฝึกสอน ศึกษาหลักจิตวิทยาการศึกษา ศึกษาบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของครู ศึกษาคุณธรรมของครูอย่างละเอียด เพื่อนำสิ่งเหล่านี้มาวางแผนเตรียมการสอน ทำให้สามารถเข้าใจธรรมชาติของนักเรียน ได้ดี สามารถจัดทำบทเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและผู้เรียน สามารถถ่ายทอดให้นักเรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น และองค์ประกอบที่จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างให้การฝึกสอนของนักศึกษาประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่วางไว้คือ ควรให้นักศึกษาได้ศึกษารายละเอียดในวิชาเบื้องต้นทั้งที่เป็นวิชาบังคับ วิชาเฉพาะสาขา และวิชาเลือก เพื่อเป็นแนวทางในการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทัศนคติ ฯลฯ ให้แก่นักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถฝึกสอนได้ผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย สถาบันฝึกหัดครูจึงมีบทบาทในการปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่นักศึกษาเป็นพื้นฐาน นอกเหนือจากการให้

วิชาความรู้ต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการเป็นครูและรักอาชีพครู

การปลูกฝังทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องให้แก่นักศึกษาก่อนการฝึกสอน คือการสร้างทัศนคติที่ดีในการเป็นครู อาจแยกพิจารณาได้ดังนี้ (เนพร พานิชสุข. 2525 : 81 - 82)

1. ทัศนคติของการเป็นครูที่ดี ประกอบด้วย
 - 1.1 มีความสามารถในการสอนที่ดี
 - 1.2 มีความสามารถในการแนะนำและปกครองนักเรียนได้ดี
 - 1.3 มีความสามารถทำกิจกรรมของโรงเรียนให้เกิดผลดี
2. ทัศนคติที่ดีในความคิดส่วนตัว ประกอบด้วย
 - 2.1 มีความรักและสงสารเด็ก
 - 2.2 มีความรักในการถ่ายทอดวิชาความรู้และชอบสอน
 - 2.3 เป็นที่พึ่งและให้คำปรึกษาแก่เด็กได้ตลอดเวลา
 - 2.4 มีความประทับใจและชอบในอาชีพครู
3. ทัศนคติเกี่ยวกับด้านอาชีพ ประกอบด้วย
 - 3.1 มีความคิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพมีเกียรติและได้รับการยกย่องในสังคมทั่วไป
 - 3.2 มีความคิดว่าอาชีพครูสามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติได้
 - 3.3 มีความคิดว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มั่นคง ยั่งยืน

ทัศนคติต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นเป็นสิ่งที่สถาบันฝึกหัดครูทั้งระดับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยต้องปลูกฝังให้แก่ศึกษา ก่อนที่จะออกฝึกสอน ซึ่งอาจสอดแทรกในแต่ละวิชาที่ศึกษาในชั้นเรียน หรืออาจจัดเป็นวิชาเฉพาะ หรือจัดเป็นหัวข้อหนึ่งในการปฐมนิเทศการฝึกสอน เนพร พานิชสุข กล่าวว่า การสร้างทัศนคติต่าง ๆ เหล่านี้จะช่วยให้ นักศึกษามีความรัก มีความชอบที่จะฝึกสอนอย่างมีความสุข มีความสบายใจ มีความอดทน พร้อมทั้งต่อสู้บรรเทาทั้งหลายทั้งปวง มีกำลังใจและมีความมานะพยายามที่จะให้การฝึกสอนประสบผลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงถือได้ว่าเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันฝึกหัดครู

ออสมัน (Osman. 1959 : 281) ได้ศึกษาเรื่อง "องค์ประกอบที่เกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทัศนคติของนักศึกษาฝึกสอนในระหว่างฝึกสอน" พบว่า ทัศนคติต่อการฝึกสอนอาจเปลี่ยนแปลงไปใน

ระหว่างฝึกสอนได้ และจะเปลี่ยนไปได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น โอกาสที่นักศึกษาจะได้เข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรของโรงเรียนฝึกสอน โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมกับบุคคลอื่น ๆ ความยุ่งยากในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการฝึกสอน ความสะดวกสบาย ขณะสอนในห้องเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องในการฝึกสอน ความพร้อมในการเตรียมการสอน การปรับตัวตามบทบาทของครู ความรู้สึกรักของนักศึกษาที่มีต่อการแนะนำของอาจารย์ในเทศก์ ความยุ่งยากในการจูงใจนักเรียน ความยุ่งยากในการควบคุมวินัยของนักเรียน และความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เป็นต้น ออสมัน กล่าวด้วยว่า การที่บุคคลแต่ละคนจะประสบความสำเร็จ ในกิจการใดกิจการหนึ่งมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ได้แก่ เชาวนปัญญา ไหวพริบ แรงจูงใจ และทัศนคติ เป็นต้น ในบรรดาองค์ประกอบเหล่านี้ ทัศนคตินับว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง โดยเฉพาะกับบุคคลที่ประกอบอาชีพครู เพราะการอบรมสั่งสอนของครูจะได้ผลหรือไม่นั้น ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อวิชาชีพของผู้สอน ซึ่งทัศนคติของครูจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของผู้เรียน ดังนั้นบุคคลที่จะประกอบอาชีพครู และได้ชื่อว่าเป็นครูที่มีคุณภาพตาม ความมุ่งหมายของการฝึกหัดครู จึงควรเป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูเป็นคุณลักษณะประการ หนึ่งด้วย

ดังนั้นทัศนคติจึงได้รับความสนใจเป็นพิเศษในวงการศึกษ เพราะเชื่อว่าทัศนคติมีบทบาท สำคัญในการส่งเสริมหรือกีดขวางสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ หมายความว่าผู้เรียนจะเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ดีถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อวิชานั้น ๆ และการสอนที่มีประสิทธิภาพก็มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชา นั้น ๆ และต่อการเรียน จากการศึกษาของ ส้ารวัย มีชนอน (2516 : 2) เรื่องการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติต่ออาชีพครูของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพครูเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผล ให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพหรือไม่ ทั้งนี้เพราะครูที่มีทัศนคติไม่ดีต่อวิชาชีพของตน จะไม่เห็นคุณค่าและความสำคัญของวิชาชีพ ไม่เกิดความภาคภูมิใจ ไม่คิดที่จะปรับปรุงวิชาชีพระดับให้ก้าวหน้า และไม่ทำตนเป็นครูที่ดี ทำให้เหล่านี้อย่อมเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีผลให้ การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ

เนื่องจากทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูเป็นคุณลักษณะอันสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อผู้ที่จะมี อาชีพครูและเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ ปลูกฝังได้ พัฒนาได้ เมื่อแรกเข้าศึกษานักศึกษาอาจจะมิ

ทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่ไม่ดี แต่เมื่อศึกษาไประยะหนึ่งหรือเมื่อจบหลักสูตรแล้วอาจจะเปลี่ยนทัศนคติไปในทางที่ดีได้ (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2527 : 14) ในปีการศึกษา 2520 รัฐบาลสมัยนายธานินทร์ กรัยวิเชียร เป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้กำหนดนโยบายให้ปรับปรุงการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูทั่วประเทศ โดยพิจารณาถึงทัศนคติของผู้สมัครด้วย ทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะที่ดูแลสถาบันฝึกหัดครู ทำหน้าที่ผลิตครูระดับอุดมศึกษา จึงได้วิจัยและพัฒนาแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อวิชาชีพครูของบุคคลที่เข้าศึกษาในสถาบันฝึกหัดครูและเข้าสู่วิชาชีพครู โดยมีโครงการวิจัยระยะยาวเป็นเวลา 8 ปี และได้นำทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่วัดได้มาพิจารณาประกอบกับข้อสอบคัดเลือก ด้านความรู้ความสามารถเฉพาะสาขาวิชา เพื่อเป็นการวัดทัศนคติ และแนวของความเป็นครูของผู้สมัคร ซึ่งแสดงให้เห็นชัดว่าทัศนคติ มีความสำคัญต่อวงการศึกษาวินิจฉัยวิชาชีพครูเป็นอย่างมาก (สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ และนิยะดา ศรีจันทร์. 2523 : 3 ; เขาวดี ราชัยกุล และศิริชัย กาญจนวาสี. 2523 : 1 ; เขาวดี วิบูลย์ศรี และศิริชัย กาญจนวาสี. 2523 : 1)

องค์ประกอบของแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู

จากการประชุมสัมมนา เรื่อง สภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู : ทัศนคติและแนวของความเป็นครู ณ ทบวงมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 4 - 5 กรกฎาคม 2526 เขาวดี วิบูลย์ศรี และ ศิริชัย กาญจนวาสี (2523 : 81 - 84) ได้เสนอผลการสร้างแบบวัดทัศนคติที่ประกอบด้วยเกณฑ์ทัศนคติ 5 องค์ประกอบ จำแนกได้ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู
2. องค์ประกอบด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู
3. องค์ประกอบด้านทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน
4. องค์ประกอบด้านทัศนคติต่อนักเรียน
5. องค์ประกอบด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู

ลักษณะของข้อคำถามมีลักษณะครอบคลุมเนื้อหา ขนาด ทิศทาง และความเข้มของทัศนคติที่ต้องการวัดดังนี้

1. ทศคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้
 - 1.1 เป็นอาชีพที่ต้องอาศัยอุดมการณ์ ความเสียสละ ต้องอดทนต่อความเหน็ดเหนื่อย มีความสุขใจ โดยไม่ได้คำนึงถึงผลตอบแทนในรูปของเงินเดือนเพียงอย่างเดียว แต่ได้รับผลตอบแทนทางจิตใจที่คุ้มค่า
 - 1.2 เป็นอาชีพที่มีเกียรติ ควรแก่การภาคภูมิใจ และน่ายกย่องสรรเสริญ
 - 1.3 เป็นอาชีพที่ช่วยพัฒนาการศึกษาของชาติ สร้างชาติโดยทำให้ทรัพยากรมนุษย์ มีคุณภาพ
 - 1.4 เป็นอาชีพที่ช่วยแก้ไขปัญหาของสังคม สร้างประโยชน์ให้แก่สังคมโดยส่วนรวม
 - 1.5 เป็นอาชีพที่สร้างความก้าวหน้าในชีวิตที่ทัดเทียมกับวิชาชีพอื่น ๆ
 - 1.6 เป็นอาชีพที่ต้องการผู้มีความรักในวิชาชีพที่ได้รับการฝึกอบรมจนมีความพร้อม
 - 1.7 เป็นอาชีพที่ก่อรูปด้วยคุณธรรม
2. ทศคติต่อลักษณะการเป็นครู ประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้
 - 2.1 มีความรักต้องทนต่อเหตุการณ์ เข้าใจเหตุการณ์สภาพแวดล้อมสังคม และแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
 - 2.2 มีสุขภาพทางกายและใจที่ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ ควบคุมอารมณ์ได้
 - 2.3 มีความประพฤติดี สามารถเป็นแบบอย่างที่ดี
 - 2.4 มีน้ำใจประชาธิปไตย รับฟังความคิดของผู้อื่น มีความยุติธรรม
 - 2.5 มีความรับผิดชอบต่อการสอน และงานที่ได้รับมอบหมาย
 - 2.6 มีจรรยาครู มีความเมตตากรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
 - 2.7 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียน เพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา
 - 2.8 มีบุคลิกภาพที่ดี
 - 2.9 เข้าใจหลักจิตวิทยา
3. ทศคติต่อกระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้
 - 3.1 มีความรักในการสอน ตระหนักอยู่เสมอว่างานการสอนเป็นงานที่น่าสนใจ
 - 3.2 มีความพร้อมในการสอนอยู่เสมอ มีการเตรียมการสอนอย่างดี ศึกษาหาความรู้

ในวิชาที่สอนตลอดเวลา

- 3.3 รู้จักเทคนิควิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอนส่งเสริมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 3.4 มีความสัมพันธ์อันดีและเข้าใจนักเรียน ให้โอกาสนักเรียนในการแสดงความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ สร้างสรรค์ทางวิชาการ
- 3.5 ต้องมีการพัฒนาปรับปรุงการสอนอยู่ตลอดเวลา
4. ทักษะคติต่อนักเรียน ประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้
 - 4.1 รักนักเรียน ชอบนักเรียน มีความปรารถนาดีต่อนักเรียนอย่างแท้จริง
 - 4.2 สนใจที่จะมีความใกล้ชิด สัมพันธ์และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือนักเรียนทุกคน
 - 4.3 มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน สนใจพฤติกรรมของนักเรียนทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน
 - 4.4 ส่งเสริมความร่วมมือ ประสานงาน ความสามัคคี ในการทำกิจกรรมร่วมกัน
 - 4.5 มีจุดมุ่งหมายที่จะทำให้เด็กเรียนมีระเบียบวินัย เป็นพลเมืองดี เพื่อเติบโตขึ้นมาเป็นกำลังสำคัญของชาติ
5. ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ประกอบด้วยคุณลักษณะดังนี้
 - 5.1 รักการเป็นครูด้วยใจจริง
 - 5.2 ต้องการประกอบอาชีพครู แม้จะมีโอกาสเลือกอาชีพอื่น
 - 5.3 ส่งเสริมและสนับสนุน วิชาชีพครู เช่นส่งเสริมการรวมกลุ่มวิชาชีพ สนับสนุนความก้าวหน้าของวิชาชีพ
 - 5.4 ยึดมั่นและจริงจังต่อวิชาชีพครู
 - 5.5 วิชาชีพครูสามารถพัฒนาการให้ก้าวหน้าอยู่เสมอควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศ

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูในทางบวก

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการฝึกสอนในทางบวก
3. ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูในทางบวก
4. ทัศนคติต่อวิชาชีพครูสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ และได้ดำเนินการตามเนื้อหาสาระ ดังนี้คือ

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดกระทำข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่ออกฝึกสอนในปีการศึกษา 2532 จำนวน 110 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษาการตลาด (รต.) ธุรกิจศึกษาการเลขานุการ (รล.) ธุรกิจศึกษาการบัญชี (รป.) และธุรกิจศึกษาคอมพิวเตอร์ (รค.) ชั้นปีที่ 2 ซึ่งออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในโรงเรียนต่าง ๆ 29 แห่ง โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางประมาณจำนวนของเครจจ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 607 - 610) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น .05

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ที่สร้างขึ้นตามแนวคิดของ ไคเคอร์ท (Likert) สำหรับวัดทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อวิชาชีพครู ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้ คือ

1. ศึกษาแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู จากตำรา เอกสาร วารสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู
2. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามจาก รุจิร ภู่อาระ (2527 : 40 - 44) อุกุมพร จามรมาน (2528 : 43 - 49) ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2523 : 50 - 53) วรณวดี ยิ่งคง (2513 : 145 - 164) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2528 : ภาคผนวก) สวัสดิ์ ประทุมราช และสุภาพ วาดเขียน (2525 : 73 - 84) อำนาจ เลิศชัยนติ และคนอื่น ๆ (2529 : 57 - 58) เพื่อเป็นแนวคิดในการสร้างข้อคำถามสำหรับการวิจัยนี้
3. สร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู
4. นำแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่ได้สร้างแล้วเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในด้านภาษาและความถูกต้องของเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 30 คน
6. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - coefficient)
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครูจำนวน 20 ข้อ ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู จำนวน 15 ข้อ ด้านทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ ด้านทัศนคติต่อนักเรียน จำนวน 10 ข้อ และด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู จำนวน 10 ข้อ รวมเป็นข้อคำถามทั้งหมด 60 ข้อ โดยคละข้อคำถามที่เป็นนิยามและนิเสธปะปนกันไป ซึ่งข้อคำถามที่เป็นนิเสธ ได้แก่ ข้อคำถามต่อไปนี้

1. ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ข้อคำถามที่ 3, 4, 9, 13
2. ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ข้อคำถามที่ 2, 13
3. ด้านทัศนคติต่อนักเรียน ข้อคำถามที่ 3,
4. ด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ข้อคำถามที่ 2, 3, 8

ลักษณะของแบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ มีค่าลำดับคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 คะแนน ดังนี้

1	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูน้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูน้อย
3	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูปานกลาง
4	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมาก
5	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมากที่สุด

ส่วนข้อคำถามที่เป็นนิเสธ ให้ค่าลำดับคะแนนเป็นตรงกันข้าม คือ

ข้อระดับของทัศนคติน้อยที่สุด	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูน้อยที่สุด	ให้ค่าระดับคะแนน 5
ข้อระดับของทัศนคติน้อย	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูน้อย	ให้ค่าระดับคะแนน 4
ข้อระดับของทัศนคติด้านกลาง	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูน้อยที่สุด	ให้ค่าระดับคะแนน 3
ข้อระดับของทัศนคติมาก	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมาก	ให้ค่าระดับคะแนน 2
ข้อระดับของทัศนคติมากที่สุด	หมายถึง	มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมากที่สุด	ให้ค่าระดับคะแนน 1

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบของทัศนคติต่อวิชาชีพครู ผู้วิจัยกำหนดดังนี้
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายความว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับ
 น้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายความว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับ
 น้อย

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายความว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับ
 ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายความว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายความว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับ
 มากที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามในด้านเนื้อหาความเข้าใจและการใช้
 ภาษา โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานและกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อ
 ตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงข้อความให้ชัดเจนและตรงกับเนื้อหาที่ต้องการศึกษามากยิ่งขึ้น

2. นำแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาภาควิชา
 ธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน
 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์
 แอลฟา (Alpha-coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = 0.87

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกให้นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบัน
 เทคโนโลยีราชมงคล ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 86 คน ในระหว่างวันที่ 1 - 15 พฤศจิกายน

2532 และรับคืนด้วยตนเอง ปรากฏว่าได้รับคืนและสมบูรณ์ 83 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.51 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด

การจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทั้งหมด ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 83 ฉบับ
2. นำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกที่กำหนดไว้
3. นำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1, 2 และ 3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Method)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ และลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 (Ferguson. 1981 : 49)

1.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Ferguson. 1981 : 68)

2. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (α -Coefficient) ใช้สูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 k แทน จำนวนของแบบสอบถาม
 s_i^2 แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
 s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 (Cronbach. 1970 : 161)

3. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ตามวิธีของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Method) ใช้สูตร

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 $\sum XY$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนผลสัมฤทธิ์กับคะแนนทัศนคติ
 $\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนผลสัมฤทธิ์กับคะแนนทัศนคติตามลำดับ
 $\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมกำลังสองของคะแนนผลสัมฤทธิ์กับคะแนนทัศนคติตามลำดับ
 N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

(Guilford. 1965 : 97)

4. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
b	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยหรือค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนเดิม
β	แทน	สัมประสิทธิ์การถดถอยหรือค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์
F	แทน	ค่าทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครู
TGRAD	แทน	ผลการฝึกสอน
GPA	แทน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
AVG	แทน	ทัศนคติต่อวิชาชีพครู
AVG. A	แทน	ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู
AVG. B	แทน	ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู
AVG. C	แทน	ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน
AVG. D	แทน	ทัศนคติต่อนักเรียน

AVG. E แทน ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
2. เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
3. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ เพื่อหาลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผู้วิจัยได้เสนอเป็นตาราง ดังนี้

1. ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
 - 1.1 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกเป็นรายด้าน แสดงในตาราง 1
 - 1.2 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้
 - กลุ่ม 1 คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.00 - 1.49
 - กลุ่ม 2 คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 1.50 - 2.49
 - กลุ่ม 3 คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 2.50 - 3.49
 - กลุ่ม 4 คือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง 3.50 - 4.00

อนึ่ง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ไม่มีผู้ใดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 1.50 จึงแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล 3 กลุ่ม แสดงในตาราง 2

1.3 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามตัวแปรผลการฝึกสอน โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม คือ นักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนระดับคะแนน A จำนวน 60 คน และนักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนระดับคะแนน B จำนวน 23 คน แสดงในตาราง 3

ตาราง 1 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกเป็นรายด้าน

ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ	นักศึกษา N = 83		
	$\bar{X}$	S	ระดับความคิดเห็น
ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู	3.65	0.37	มาก
ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู	3.86	0.31	มาก
ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน	4.50	0.39	มากที่สุด
ทัศนคติต่อนักเรียน	3.86	0.41	มาก
ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู	3.17	0.44	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.73	0.31	มาก

ตาราง 1 แสดงว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, $S = 0.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, $S = 0.39$) นอกจากนี้นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากอีก 3 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู และทัศนคติต่อนักเรียน ($\bar{X} = 3.65$, $S = 0.37$; $\bar{X} = 3.86$, $S = 0.31$ และ $\bar{X} = 3.86$, $S = 0.41$ ตามลำดับ) ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครูนักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, $S = 0.44$)

ตาราง 2 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล จำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								
	กลุ่ม 2		ระดับ	กลุ่ม 3		ระดับ	กลุ่ม 4		ระดับ
	1.50-2.49		ของ	2.50-3.49		ของ	3.50-4.00		ของ
	(N = 19)		ทัศนคติ	(N = 60)		ทัศนคติ	(N = 4)		ทัศนคติ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
ทัศนคติต่อสถานภาพ วิชาชีพครู	3.60	0.36	มาก	3.67	0.38	มาก	3.60	0.18	มาก
ทัศนคติต่อลักษณะ การเป็นครู	3.87	0.31	มาก	3.86	0.33	มาก	3.77	0.13	มาก
ทัศนคติต่อกระบวนการ เรียนการสอน	4.62	0.36	มากที่สุด	4.54	0.40	มากที่สุด	4.80	0.16	มากที่สุด
ทัศนคติต่อนักเรียน	3.92	0.39	มาก	3.83	0.43	มาก	3.98	0.10	มาก
ความคาดหวังต่อ วิชาชีพครู	3.22	0.50	ปานกลาง	3.16	0.44	ปานกลาง	3.05	0.17	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.85	0.46	มาก	3.81	0.48	มาก	3.84	0.32	มาก

ตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก
(กลุ่ม 2 มี $\bar{X} = 3.85$, $S = 0.46$ กลุ่ม 3 มี $\bar{X} = 3.81$, $S = 0.48$ กลุ่ม 4 มี $\bar{X} = 3.84$,
 $S = 0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียน

การสอนอยู่ในระดับมากที่สุด (กลุ่ม 2 มี $\bar{X} = 4.62$, $S = 0.36$ กลุ่ม 3 มี $\bar{X} = 4.54$, $S = 0.40$ กลุ่ม 4 มี $\bar{X} = 4.80$, $S = 0.16$) นอกจากนี้ศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู อยู่ในระดับมากอีก 3 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู (กลุ่ม 2 มี $\bar{X} = 3.60$, $S = 0.36$ กลุ่ม 3 มี $\bar{X} = 3.67$, $S = 0.83$ กลุ่ม 4 มี $\bar{X} = 3.60$, $S = 0.18$) ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู (กลุ่ม 2 มี $\bar{X} = 3.87$, $S = 0.31$ กลุ่ม 3 มี $\bar{X} = 3.86$, $S = 0.33$ กลุ่ม 4 มี $\bar{X} = 3.77$, $S = 0.13$) และทัศนคติต่อนักเรียน (กลุ่ม 2 มี $\bar{X} = 3.92$, $S = 0.39$ กลุ่ม 3 มี $\bar{X} = 3.83$, $S = 0.43$ กลุ่ม 4 มี $\bar{X} = 3.98$, $S = 0.10$) ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครูนักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง (กลุ่ม 2 มี $\bar{X} = 3.22$, $S = 0.50$ กลุ่ม 3 มี $\bar{X} = 3.16$, $S = 0.44$ กลุ่ม 4 มี $\bar{X} = 3.05$, $S = 0.17$)

ตาราง 3 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามตัวแปรผลการฝึกสอน

ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ	ผลการฝึกสอน					
	เกรด A (N = 60)		ระดับ ของ ทัศนคติ	เกรด B (N = 23)		ระดับ ของ ทัศนคติ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู	3.64	0.41	มาก	3.69	0.21	มาก
ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู	3.84	0.33	มาก	3.89	0.29	มาก
ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน	4.51	0.41	มากที่สุด	4.57	0.34	มากที่สุด
ทัศนคติต่อนักเรียน	3.84	0.45	มาก	3.91	0.31	มาก
ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู	3.20	0.46	ปานกลาง	3.08	0.38	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.72	0.35	มาก	3.75	0.19	มาก

ตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนอยู่ในระดับดีมาก (เกรด A) โดยส่วนรวม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับมาก ($\bar{X} = 3.72$, $S = 0.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $S = 0.41$) นอกจากนี้นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับมากอีก 3 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ($\bar{X} = 3.64$, $S = 0.41$) ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ($\bar{X} = 3.84$, $S = 0.33$) และทัศนคติต่อนักเรียน ($\bar{X} = 3.84$, $S = 0.45$) ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครูนักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, $S = 0.46$)

นักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนอยู่ในระดับดี (เกรด B) โดยส่วนรวมมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, $S = 0.19$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, $S = 0.34$) นอกจากนี้ นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในระดับมากอีก 3 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ($\bar{X} = 3.69$, $S = 0.21$) ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ($\bar{X} = 3.89$, $S = 0.29$) และทัศนคติต่อนักเรียน ($\bar{X} = 3.91$, $S = 0.31$) ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$, $S = 0.38$)

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรดังนี้

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แสดงในตาราง 4

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แสดงในตาราง 5

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แสดงในตาราง 6

ตาราง 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตัวแปร	AVG. A	AVG. B	AVG. C	AVG. D	AVG. E	AVG
GPA	0.0847	-0.0250	0.0120	0.0206	-0.0521	0.0207
	p = .223	p = .411	p = .457	p = .427	p = .320	p = .426

ตาราง 4 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.0207 ($p = .426$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู 3 ด้าน คือ ด้านที่ 1 "ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู" ด้านที่ 3 "ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน" ด้านที่ 4 "ทัศนคติต่อนักเรียน" ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.0847 ($p = .223$), 0.0120 ($p = .457$) และ 0.0206 ($p = .427$) ตามลำดับ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากใน 3 ด้าน ได้แก่ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน และทัศนคติต่อนักเรียน ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมักจะมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูทั้งสามด้านดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยกว่าเช่นกัน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู 2 ด้าน คือ ด้านที่ 2 "ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู" และ ด้านที่ 4 "ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู" ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ -0.0250 ($p = .411$) และ -0.0521 ($p = .320$) ตามลำดับ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอาจจะมีทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู และมีความคาดหวังต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า

ตาราง 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตัวแปร	TGRAD
GPA	0.2552
	$p = .010$

ตาราง 5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการฝึกสอน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.2552 ($p = .010$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี มักจะเป็นนักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนอยู่ในเกณฑ์ดีเช่นกัน

ตาราง 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษา

ฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ตัวแปร	AVG. A	AVG. B	AVG. C	AVG. D	AVG. E	AVG
TGRAD	-.0584	-.0723	-.1094	-.0848	.1157	-.0444
	P = .300	P = .258	P = .162	P = .223	P = .149	P = .345

ตาราง 6 แสดงว่าผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ -0.0444 ($p = .345$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังต่อวิชาชีพครู มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.1157 ($p = .149$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนสูงมักจะมี ความคาดหวังต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนต่ำมักจะมี ความคาดหวังต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับน้อยกว่าเช่นกัน

ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์ทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 "ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู" ด้านที่ 2 "ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู" ด้านที่ 3 "ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน" และด้านที่ 4 "ทัศนคติต่อนักเรียน" ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ -0.0584 ($p = .300$), -0.0723 ($p = .258$), -0.1094 ($p = .162$) และ -0.0848 ($p = .223$) ตามลำดับ กล่าวคือ นักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนสูงอาจจะมีทัศนคติที่ดีต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู ทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอน และทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนอยู่ในระดับน้อยกว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า

3. การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้เพื่อต้องการศึกษาว่าทัศนคติต่อวิชาชีพครูสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้ดีเพียงใด และศึกษา ลำดับความสำคัญของทัศนคติต่อวิชาชีพครูด้านต่าง ๆ ที่คัดเข้าสมการ เพื่อพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน ดังนั้น จึงเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่นำเข้าสู่การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คือ ทัศนคติต่อวิชาชีพครู (AVG) ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู (AVG B) ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน (AVG C) ทัศนคติต่อนักเรียน (AVG D) และความคาดหวังต่อวิชาชีพครู (AVG E) ส่วนทัศนคติต่อสภาพวิชาชีพครู (AVG A) ไม่นำเข้าสู่สมการถดถอยพหุคูณเนื่องจากมีค่า $t = -0.000$ และค่าไยสำคัญทางสถิติ = 1.00

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเกณฑ์ แสดงในตาราง 7

ลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านต่าง ๆ แสดงในตาราง 8

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยวิธีเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ เมื่อใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นเกณฑ์

ตัวแปร	b	p	t
AVG.	0.7287	0.9310	1.587
AVG. A	0.0000	0.0000	0.000
AVG. B	-0.3622	-0.4547	-1.409
AVG. C	-0.0547	-0.0551	-0.352
AVG. D	-0.1435	-0.1367	-0.653
AVG. E	-0.3366	-0.2995	-1.558
Constant	2.8245		
F =	0.6095		
R =	0.1951		
R ² =	0.0381		

ตาราง 7 แสดงว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีวะเป็นตัวพยากรณ์และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เพียงร้อยละ 3.81 ทิศทางของความสัมพันธ์เป็นไปในลักษณะเชิงบวก ($b = 0.7287$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีวะมากกว่า มีแนวโน้มว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีวะน้อยกว่า

ตาราง 8 การจัดลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีวะด้านต่าง ๆ

ตัวแปร	B	ลำดับที่
AVG. C	-0.0551	1
AVG. D	-0.1367	2
AVG. E	-0.2995	3
AVG. B	-0.4547	4
AVG.	0.09310	-

ตาราง 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) ซึ่งเป็นค่าที่แสดงถึงลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีวะ พบว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีวะมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ 0.9310 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏว่าตัวแปรที่มีความสำคัญสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ทักษะคิดต่อกระบวนการเรียนการสอน และตัวแปรที่มีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ คือ ทักษะคิดต่อนักเรียน ความคาดหวังต่อวิชาชีวะ และทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเรียงตามลำดับ คือ -0.0551, -0.1367, -0.2995 และ -0.4547

สรุปได้ว่า ทักษะคิดต่อวิชาชีวะครูเป็นตัวพยากรณ์และมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ได้เพียงร้อยละ 3.81 ($R^2 = 0.0381$) เมื่อพิจารณาทักษะคิดต่อวิชาชีวะครูเป็นรายด้าน ด้านที่สำคัญที่สุด คือ ทักษะคิดต่อกระบวนการเรียนการสอน รองลงมา คือ ทักษะคิดต่อนักเรียน ความคาดหวังต่อวิชาชีวะครู และทักษะคิดต่อลักษณะการเป็นครู

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครู และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ทางการเรียนผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษาการตลาด (ธต.) ธุรกิจศึกษาการเลขานุการ (ธล.) ธุรกิจศึกษาการบัญชี (ธบ.) และ ธุรกิจศึกษาคอมพิวเตอร์ (ธค.) ชั้นปีที่ 2 ซึ่งฝึกสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 86 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อวิชาชีพครู 5 ด้าน คือ ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ด้านทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน ด้านทัศนคติต่อนักเรียน และด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนข้อคำถาม 60 ข้อ แบบสอบถามที่ส่งไป 86 ฉบับ ได้รับคืนและสมบูรณ์จำนวน 83 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.51

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นตอนดังนี้

1. รวบรวมรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งจำแนกตามตัวแปรผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลการฝึกสอน
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่สนใจเกี่ยวกับวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ดังนี้
 - 2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
 - 2.2 ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.3 เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1, 2 และ 3 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Method)
 - 2.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์และลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ในการวิจัย สรุปผลตามลำดับได้ดังนี้

1. ศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สรุปผลได้ดังนี้
 - 1.1 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า โดยส่วนรวมนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

มีทัศนคติที่ดีต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู และทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า โดยส่วนรวมนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน และแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาทั้งสามกลุ่มมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด มีทัศนคติที่ดีต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู และทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จำแนกตามตัวแปรผลการฝึกสอน พบว่า โดยส่วนรวมนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนอยู่ในระดับดีมาก (เกรด A) และระดับดี (เกรด B) มีระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครูเหมือนกัน กล่าวคือ มีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก อีก 3 ด้าน คือ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู และทัศนคติต่อนักเรียน ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยส่วนรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งตรงตามสมมติฐานข้อ 1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน และทัศนคติต่อนักเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู และความคาดหวังต่อวิชาชีพครู

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยส่วนรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางลบ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน และทัศนคติต่อนักเรียน และผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคาดหวังต่อวิชาชีพครู

2.4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ เพื่อหาลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่สามารถเข้าสู่สมการถดถอย เพื่อทำการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ มีจำนวน 4 ด้าน คือ ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน ทัศนคติต่อนักเรียน และความคาดหวังต่อวิชาชีพครู

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพครูที่เข้าสู่สมการถดถอยตามกระบวนการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่ออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ได้เพียงร้อยละ 3.81 และตัวแปรที่มีความสำคัญในลำดับสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน รองลงมาเรียงตามลำดับความสำคัญ คือ ทัศนคติต่อนักเรียน ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู และทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า นักศึกษาฝึกสอนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาเห็นว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่ควรแก่การยกย่อง เปรียบเสมือนปูชนียบุคคล นอกจากนี้ประสบการณ์ที่ดีที่นักศึกษาได้รับจากการฝึกสอน เช่น ได้อาจารย์ที่เก่ง อาจารย์ที่เลี้ยงที่เอาใจใส่ให้คำแนะนำให้กำลังใจ และได้รับความเมตตาจากผู้บริหารรวมทั้งคณาจารย์ในโรงเรียน

ฝึกสอน จึงทำให้นักศึกษาฝึกสอนมีความรู้สึกรักที่จะปฏิบัติงานสอนด้วยความตั้งใจและเต็มความสามารถของตน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของเชิดศักดิ์ โสวาลินธุ์ (2522 : 93) ที่ว่า ถ้านักศึกษาฝึกสอนมีความรู้สึกนึกคิดในทางที่ดี มีความตั้งใจ มีความพอใจที่จะติดต่อทำงานร่วมกับครูในโรงเรียนฝึกสอนย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี

เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้นักศึกษายังมีทัศนคติที่ดีต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู และทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 การที่นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาฝึกสอนประสบความสำเร็จในการฝึกสอน จึงทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งนักศึกษาได้ผ่านการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนการสอนมาแล้วทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ จึงเกิดความรักในการสอน ตระหนักอยู่เสมอว่างานการสอนเป็นงานที่น่าสนใจ ต้องมีความพร้อมเสมอในการสอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ศึกษาหาความรู้ในวิชาที่สอนตลอดเวลา รู้จักเทคนิคการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมและส่งเสริมการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน มีความสัมพันธ์อันดีและเข้าใจนักเรียน ให้โอกาสนักเรียนในการแสดงความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ สร้างสรรค์ทางวิชาการ อีกทั้งต้องมีการพัฒนาปรับปรุงการสอนอยู่ตลอดเวลาในขณะที่ออกฝึกสอน

1.2 การที่นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีทัศนคติที่ดีต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู และทัศนคติที่ดีต่อนักเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาทุกคนได้ผ่านการฝึกสอน และได้ผลการฝึกสอนอยู่ในเกณฑ์ดี กล่าวคือนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ระดับคะแนนฝึกสอน A และ B จึงมีความเข้าใจดีว่า ครูต้องมีคุณธรรมประจำใจรักความยุติธรรม ครูสามารถทำคุณประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เป็นอาชีพที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก ตระหนักเสมอว่า ครูเป็นบุคคล

ที่มีเกียรติได้รับการยกย่องให้เป็นปูชนียบุคคลของสังคม ครูจึงต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้มีความรู้ความสามารถที่ทันสมัยอยู่เสมอ อีกทั้งยังต้องรู้จักใช้จิตวิทยาให้เหมาะสม และประพฤติปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ด้วย นอกจากนี้ครูทุกคนควรมุ่งส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนให้ดีที่สุด มีความมานะพยายามที่จะอบรมสั่งสอนเยาวชน และมีความสุขใจเมื่อได้เห็นความสำเร็จของศิษย์ ซึ่งจากการศึกษาของกนกทิพย์ พัฒนาพันธ์ (2526 - 2527 : 196 - 200) พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูที่คิดจะออกไปประกอบอาชีพครุมีจำนวนร้อยละ 77.69 และยังพบด้วยว่า ความคิดชอบหรือรักที่จะประกอบอาชีพครูมากขึ้นเป็นเพราะนักเรียนในโรงเรียนฝึกสอนเป็นแรงกระตุ้น

1.3 การที่นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความคาดหวังต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาทราบดีว่าเมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรธุรกิจศึกษาไปแล้วสามารถเลือกประกอบอาชีพได้หลายทาง กล่าวคือ นอกจากสามารถประกอบอาชีพครูธุรกิจได้แล้ว ยังสามารถประกอบอาชีพทางธุรกิจโดยตรงได้อีกหลายสาขา จึงไม่มีความกดดันทางจิตใจหรือความวิตกกังวลในเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคตมากเกินไป ซึ่งเป็นไปตามความมุ่งหมายของหลักสูตรปริญญาตรี สาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พุทธศักราช 2528 ที่ว่า "เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพได้มากกว่าหนึ่งสาขาวิชา โดยให้เลือกสาขาวิชาอื่น ๆ เป็นอันดับรองจากสาขาวิชาเอก" (วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา. 2529 : 4 - 6)

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรธุรกิจศึกษาของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ได้จัดลำดับรายวิชาการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับการเรียนรู้ในวิชาชีพธุรกิจศึกษา ประกอบกับเมื่อนักศึกษามีปัญหาในด้านการเรียนการสอนอาจารย์ในภาควิชาธุรกิจศึกษาส่วนใหญ่จะเป็นที่ปรึกษาที่ดีแก่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูในทางบวก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู และความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ส่วนด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบหลายประการ เช่น องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและทัศนคติต่อวิชาที่เรียน คณะแผนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ได้มาจากค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม 3 ภาคเรียน ซึ่งรวมเฉลี่ยจากหมวดวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วยวิชาสามัญ วิชาชีวะทางธุรกิจ และวิชาชีวะทางการศึกษา นอกจากนี้อาจเป็นเพราะการวัดทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู เป็นการวัดท่าที วัดความรู้สึกที่มีต่อลักษณะของอาชีพครูมากกว่าการวัดท่าทีวัดความรู้สึกหรือทัศนคติต่อวิชาที่เรียน ดังนั้นจึงทำให้มีความสัมพันธ์กันในทางลบระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครูในการศึกษาครั้งนี้

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาทราบดีว่าเมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรธุรกิจศึกษาไปแล้วสามารถเลือกประกอบอาชีพได้หลายทาง กล่าวคือ นอกจากสามารถประกอบอาชีพครูธุรกิจได้แล้ว ยังสามารถประกอบอาชีพทางธุรกิจโดยตรงได้อีกหลายสาขา จึงไม่มีความกดดันทางจิตใจ หรือความวิตกกังวลในเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคตมากเกินไป

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับผลการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการประเมินความสามารถในการเรียนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับผลการฝึกสอนซึ่งเป็นการประเมินความสามารถในการฝึกสอนของนักศึกษา จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับผลการฝึกสอน

4. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางลบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ส่วนด้าน

อื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันในทางลบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลการฝึกสอนที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้มาจากค่าระดับคะแนนการประเมินความสามารถในการฝึกสอน ซึ่งปรากฏว่า ผลการฝึกสอนมีระดับคะแนนใกล้เคียงกันมาก อาจเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความพยายามและมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานสอนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนทัศนคติต่อวิชาชีพครูโดยรวมแล้ว เป็นการวัดค่าที่ความรู้สึกที่มีต่อลักษณะของอาชีพและการสอน ซึ่งนักศึกษาอาจมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูไปตามพื้นฐานความรู้สึกนึกคิดที่เป็นของตัวเองโดยเฉพาะก็ได้ จึงทำให้ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูโดยรวม แต่เมื่อนิยามเป็นรายด้านพบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เมื่อนักศึกษาผ่านการฝึกสอนมาแล้วพอที่จะประเมินผลงานของตนเองได้ว่าเป็นที่น่าพอใจมากขึ้นเพียงใดแล้ว จึงทำให้เกิดความคาดหวังที่จะประกอบอาชีพครูธุรกิจในอนาคต

5. ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ เพื่อหาลำดับความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพครูโดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เพียงร้อยละ 3.81 เมื่อจัดลำดับความสำคัญของทัศนคติต่อวิชาชีพครูด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านแล้ว พบว่า ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน มีความสำคัญมากที่สุด และรองลงมาเรียงตามลำดับ คือ ทัศนคติต่อนักเรียน ความคาดหวังต่อวิชาชีพครู และทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาผ่านการฝึกสอนมาแล้วจึงตระหนักได้ว่า การมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนและการเป็นครูที่ดีต้องเป็นครูด้วยความรักความศรัทธาในงานสอน ต้องมีความพร้อมในการสอนอยู่เสมอ หมั่นศึกษาหาความรู้ในวิชาที่สอนตลอดเวลา มีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดีรู้จักเทคนิคการสอน เลือกใช้อุปกรณ์การสอนที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนด้วย นอกจากนี้ยังต้องมีความสัมพันธ์อันดีและเข้าใจผู้เรียนเป็นอย่างดี ให้โอกาสผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นการเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และเกิดการสร้างสรรค์ทางวิชาการ อีกทั้งควรได้มีการพัฒนาการสอนอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นนักศึกษาที่มีคุณลักษณะหรือมีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนจะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยส่วนรวมมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจดีว่า อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องใช้ไหวพริบ ใช้ความรู้ตลอดเวลา ครูที่ดีต้องรักการสอน ต้องเตรียมการสอนเป็นอย่างดี มีความรู้ด้านเทคนิคการสอน รู้จักทำและใช้อุปกรณ์การสอนเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป จึงเสนอว่า ในการจัดการเรียนการสอนและการเลือกสถานฝึกสอนให้นักศึกษา ควรจัดให้มีลักษณะ เกื้อหนุนหรือส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนให้มากที่สุด กล่าวคือจัดการเรียนการสอนเน้นหนักในเรื่องความรัก ความศรัทธา และอุดมการณ์ของความเป็นครู การจัดเตรียมการสอน การเขียนโครงการสอน การฝึกทักษะในการออกแบบจัดทำและการใช้อุปกรณ์การสอน รวมทั้งการศึกษาทางด้านจิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการเรียนรู้ และความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีด้วย ส่วนการเลือกสถานฝึกสอนควรเลือกสถานฝึกสอนที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น มีอาจารย์พี่เลี้ยงที่เอาใจใส่และเต็มใจให้คำแนะนำแก่นักศึกษา ในขณะที่สถานฝึกสอนมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ดีของสถานฝึกสอน การคมนาคมสะดวก ปลอดภัยแก่นักศึกษา เป็นต้น

ในกรณีที่นักศึกษามีความคาดหวังต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลางนั้น แสดงว่า นักศึกษาอาจมีทางเลือกที่จะประกอบอาชีพอื่นที่นอกเหนือจากอาชีพครูธุรกิจ จึงเสนอว่า ในการเรียนการสอนวิชาทางธุรกิจศึกษา ผู้สอนควรเน้นและชี้แนะให้เห็นถึงความสำคัญในงานอาชีพครูธุรกิจ พร้อมทั้งจัดปฐมนิเทศบัณฑิตใหม่ก่อนแยกย้ายกันไปทำงาน โดยจัดกิจกรรมกลุ่มให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีใจรักในงานอาชีพที่ตนได้ศึกษามาโดยตรง เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษา

2. ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์กันในทางบวก แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู

และความคาดหวังต่อวิชาชีพครู กล่าวคือ โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มักจะมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์มากด้วย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านจะเห็นว่านักศึกษา มีทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู และมีความคาดหวังต่อวิชาชีพครูแตกต่างกันไป ไม่สัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงว่า นักศึกษายังไม่มีความมั่นใจในการเป็นครูโดยสมบูรณ์ อาจเนื่อง มาจากนักศึกษายังต้องศึกษาในหลักสูตรนี้ต่อไปอีกประมาณ 6 เดือนหลังจากฝึกสอน จึงจะจบหลักสูตร ภารกิจศึกษา และนักศึกษาเริ่มมีความรู้สึกเห็นห่างไปจากกลุ่มเพื่อน เพราะต่างคนต่างจะต้องเลือกวิชา เรียนตามที่ตนพึงพอใจในภาคเรียนสุดท้ายซึ่งอาจจะไม่เหมือนกัน จึงเสนอว่า ภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ควรจัดกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ให้นักศึกษาได้มีโอกาส พบปะสังสรรค์กันทางวิชาการอย่างน้อยเดือนละครั้ง ครั้งละ 3 - 5 ชั่วโมง ในภาคเรียนสุดท้าย โดยสอดแทรกหลักการทำงานในอาชีพครูธุรกิจ สร้างเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และ มีความรักความมั่นใจที่จะเลือกประกอบอาชีพครูธุรกิจต่อไปได้อย่างดี และจัดปัจจัยสนับสนุนเป็นทางการ อีกครั้งเมื่อสิ้นภาคเรียนสุดท้าย โดยจัดในลักษณะการออกค่ายพักแรมและร่วมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ในระยะเวลา 2 - 5 วัน โดยจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นอุดมการณ์ในวิชาชีพครูซึ่งอาจจัดได้ทั้งในลักษณะ การสัมมนาทางวิชาการและนันทนาการไปพร้อม ๆ กันจะทำให้นักศึกษามีความรักความสามัคคีใน หมู่คณะ และเป็นครูที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

3. ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการฝึกสอน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการประเมินความสามารถในการเรียนวิชาต่าง ๆ ตามหลักสูตร ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับผลการฝึกสอนซึ่งเป็นการประเมินความสามารถในการฝึกสอน ของนักศึกษา ดังนั้นถ้าสถาบันการฝึกหัดครูกระตุ้นให้นักศึกษาเอาใจใส่ในการเรียนทุกวิชา จน สามารถได้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี จะเป็นผลทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาวิชาการ ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการฝึกสอนมากยิ่งขึ้นด้วย

4. ผลการวิจัย พบว่า ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความคาดหวังที่มีต่อ วิชาชีพครู ส่วนด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันในทางลบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลการฝึกสอนของนักศึกษา กลุ่มนี้มีระดับคะแนนใกล้เคียงกันมาก อันเป็นเครื่องแสดงว่า นักศึกษามีความพยายาม มีความตั้งใจ

ในการปฏิบัติงานสอนให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ส่วนทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยส่วนรวมเป็นการวัดค่าที่ความรู้สึกที่มีต่อวิชาชีพครู นักศึกษาอาจมีทัศนคติไปตามพื้นฐานความรู้สึกนึกคิดที่เป็นของตนเอง โดยเฉพาะ จึงทำให้ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์ในทางลบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยส่วนรวม แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความคาดหวังต่อวิชาชีพครู แสดงว่า เมื่อนักศึกษาผ่านการฝึกสอนมาแล้วพอที่จะประเมินผลงานของตนเองได้ว่าเป็นที่น่าพอใจ จึงทำให้เกิดความคาดหวังที่จะประกอบอาชีพครูธุรกิจในอนาคตมากขึ้น จึงเสนอว่า ในการจัดปฐมนิเทศก่อนออกฝึกสอน ควรเน้นหรือสร้างเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูในด้านต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น ได้แก่ ทัศนคติที่ดีต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติที่ดีต่อลักษณะการเป็นครู ทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอน และทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน นอกจากการจัดปฐมนิเทศก่อนออกฝึกสอนแล้ว ในขณะออกฝึกสอนอาจารย์ที่ภาคควรให้การเอาใจใส่ดูแลให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด และมีความเป็นกันเองกับนักศึกษาฝึกสอนให้มากที่สุด เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูต่อไป

5. ผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพครูมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ถึงแม้ว่าจะมีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ค่อนข้างต่ำ และยังพบว่า ทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนมีความสำคัญมากที่สุดที่ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงเสนอว่า หากต้องการให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ควรจัดการเรียนการสอนและจัดประสบการณ์วิชาชีพครูที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอน และมีคุณลักษณะของการเป็นครูที่ดีด้วย นอกจากนี้การมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมากจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัย เรื่อง "รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ของภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" เพราะผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติต่อวิชาชีพครูมีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคลที่จะเข้าสู่วิชาชีพครูเป็นอย่างมาก

2. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาตั้งแต่เริ่มลงทะเบียนเข้าเป็นนักศึกษาของภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลเปรียบเทียบกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษากลุ่มเดียวกันนี้เมื่อจบหลักสูตรธุรกิจศึกษาแล้ว เพื่อทราบความแตกต่างของทัศนคติต่อวิชาชีพครูระหว่างก่อนและหลังการศึกษาในหลักสูตรธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

3. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบทัศนคติต่อวิชาชีพครูระหว่างนักศึกษาครุคณะต่าง ๆ ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพราะลักษณะเฉพาะของนักศึกษาแต่ละคณะอาจแตกต่างกันไปตามสาขาวิชาที่ตนศึกษา

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ พัฒนาพิภพ. "ทัศนคติของนักศึกษาฝึกสอนต่ออาชีพครู," ศึกษาศาสตร์. 12 (1 - 4) : 196 - 200 ; ตุลาคม 2526 - กันยายน 2527.
- โกเมน จิระนเรศเรษฐ์. ปัญหาการฝึกสอนในโครงการฝึกหัดครูชนบทของวิทยาลัยครูในภาคเหนือ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525 - 2529). กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาศึกษา, 2524.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
- เชิดศักดิ์ โฆวาลินธุ์. การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. โอเดียนสโตร์, 2522.
- ณอมศรี จำตระกูล. เอกสารประกอบวิชาการฝึกสอน. ภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2527.
- เทคโนโลยีราชมงคล, สถาบัน. แนวปฏิบัติในการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. ภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2532. อัดสำเนา.
- _____. ระเบียบประวัติบัณฑิตคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, 2530 - 2532. อัดสำเนา.
- เทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, วิทยาลัย. หลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาบริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2529. กรุงเทพฯ : คณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, 2529.
- นคร ทศนประสิทธิ์พล. คู่มือการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเต็มรูป (การฝึกสอน). สำนักงานคณะกรรมการประสบการณ์วิชาชีพ วิทยาลัยครอตตรดิตถ์, 2530.
- นพพร นานิชสุข. คู่มือการฝึกสอน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, มปป.
- _____. รายงานผลวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบปัญหาการฝึกสอนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ระหว่างมหาวิทยาลัยรามคำแหงกับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.
- ประยูร ศรีประสาธน์. "วิเคราะห์รายงานการวิจัยเกี่ยวกับการฝึกหัดครูในประเทศ," วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ. 7(2) : 19 - 20 ; กันยายน 2515.
- ประยูร อาษานาม. "การเข้าสู่วิชาชีพครู," วารสารศึกษาศาสตร์. 7(2) : 1 - 3 ; กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม, 2526.

นางรัตน์ ไชยศิริ และคนอื่น ๆ. คู่มือนิเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. กรุงเทพฯ :
เฉลิมชัยการพิมพ์, 2520.

เยาวดี ราชชัยกุล และศิริชัย กาญจนวาสี. รายงานผลการวิจัยเรื่องการสร้างแบบวัดทัศนคติ
ต่อวิชาชีพครู. กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2523.

เยาวดี วิบูลย์ศรี และศิริชัย กาญจนวาสี. "แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูและปกติวิสัย," ใน
รายงานการประชุมสัมมนา เรื่องสภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวัดคุณลักษณะที่เหมาะสม
ในการเป็นครู : ทัศนคติและแนวของความเป็นครู. กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย,
2523.

_____. รายงานผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู. กองวิชาการ
ทบวงมหาวิทยาลัย, 2523.

ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. การศึกษาเจตคติของนักศึกษาครูที่มีต่อสถาบันการฝึกหัดครูและอาชีพครู.
วิทยาลัยครูอุดรดิตถ์, 2523.

รุจิร ภูสาระ. การปรับตัวในการสอน ความวิตกกังวลในการฝึกสอน ทัศนคติต่อการฝึกสอน
และทัศนคติต่ออาชีพครู ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงก่อนออกฝึกสอนและหลังฝึกสอน.
ภาควิชาการทดสอบและวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2527.

เลขาธิการคุรุสภา, สำนักงาน. รายงานผลการวิจัย : ศรัทธาของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ที่มีต่อวิชาชีพครู. ฝ่ายวิจัยและประเมินผล กองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการ
คุรุสภา, 2528.

วรรณวดี ยิ่งคง. ความรู้สึกลและการรับรู้เกี่ยวกับตนและทัศนคติต่อการสอนของนักศึกษาฝึกสอน
ก่อนการฝึกสอนและหลังการฝึกสอน. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2513. อัดสำเนา.

วรรณวิภา ทองงอก. ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนการสอนของนิสิตฝึกสอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

วิจิตร ศรีสะอาด. "ความเป็นมาและจุดมุ่งหมายของโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดทัศนคติต่อ
วิชาชีพครู," ใน รายงานการประชุมสัมมนา เรื่องสภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวัด
คุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู : ทัศนคติและแนวของความเป็นครู. กองวิชาการ
ทบวงมหาวิทยาลัย, 2527.

ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย. คู่มือการฝึกสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

- สมหมาย กระจำนิจิต. เปรียบเทียบเจตคติก่อนและหลังการฝึกสอนของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร ปีการศึกษา 2513. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2514. อัดสำเนา.
- สมหวัง นิธิยานันท์ และนิยะดา ศรีจันทร์. รายงานผลการวิจัย เรื่องการสร้างแบบวัดทัศนคติ
ต่อวิชาชีพครู. กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2523.
- สวัสดิ์ ประทุมราช และสุภาพ วาดเขียน. รายงานผลการวิจัย เรื่องการสร้างและพัฒนาแบบวัด
ทัศนคติต่อวิชาชีพครู. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2525.
- ลำราย มีชนอน. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่ออาชีพครูของนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.
- อิราวัฒน์ ผาณิตวงศ์. ปัญหาในการจัดดำเนินการฝึกสอนของนักศึกษาภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2528.
- อุทุมพร จามรมาน. "สูตรสำเร็จรูปในการสร้างแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู," วารสารการวิจัย
ทางการศึกษา. 15(1) : 43 - 49 ; มกราคม - มีนาคม 2528.
- อัจฉรา ประไพตระกูล และคนอื่น ๆ. ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตคณะครุศาสตร์
ปีการศึกษา 2520. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- อำนวย เลิศชัยดี และคนอื่น ๆ. การวิจัยเรื่อง สมรรถภาพทางวิชาชีพครูและทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยการคัดเลือกและสอบคัดเลือก. ศูนย์วิจัยและพัฒนา วิทยาลัย
 ครุภัณฑ์เกษม สหวิทยาลัยรัตน โกสินทร์, 2529.

Andrews, L.O. Student Teaching. New York : The Center for Applied
 Research in Education, Inc., 1964.

Brown, Tomas J. Student Teaching in a Secondary School. New York :
 Harper & Row Publishers, 1968.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd.ed.,
 New York : Harper and Row, 1970.

Devor, John W. The Experience Student - Teaching. New York : McMillan
 Company, 1970.

- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychological and Education. 5th. ed. Tokyo : McGraw-Hill Kogakusha Ltd., 1981.
- Guilford, J.P. Fundamental Statistics in Psychology and Education. 4th. ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1965.
- Harold, Adams P. and Frank G. Dickey. Basic Principles of Student Teaching. New York : American Book Co., 1956.
- Inlow, Gail M. Maturity in High School Teaching. 2nd. ed. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice - Hall, 1970.
- Institute of Technology and Vocational Educational. Bulletin. Bangkok : Ministry of Education, Institute of Technology and Vocational Educational, 1987.
- Krejcie, Robert V. and Daryley W. Morgan. "Determining Sample Size for Research Activities," Journal of Educational and Psychological Measurement. 30 : 607 - 610; Autumn, 1970.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York : The Dryden Press Inc., 1950.
- Osman, Robert V. "Associative Factors in Changes of Student Teacher's Attitudes During Student Teaching," Dissertation Abstracts. 20 : 281 ; No. 4, 1959.
- Richey, Robert W. Planning for Teaching. New York : McGraw-Hill Book Company Inc., 1958.
- Wiggins, Samuel P. "Why Student Teaching?," The Student Teacher in Action. Boston : Allyn and Bacon, Inc., 1957.
- Winer, B.J. Statistical Principles in Experimental Design. New York : McGraw-Hill, 1971.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1 สิงหาคม 2532

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

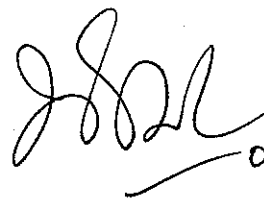
เรียน นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

ข้าพเจ้านางสาวนิยมา เลปอาจารย์ นิลิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกการอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยมี ดร.สมสุข ธีระพิจิตร เป็นประธานกรรมการ และดร. สุพร ตั้งสมวรพจน์ เป็นกรรมการ ซึ่งผลการศึกษาวิจัยจะเป็นแนวทางจัดกระบวนการเรียนการสอนของภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยครั้งนี้ให้แบบสอบถามเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ดังรายละเอียดปรากฏในแบบสอบถามที่แนบมา

จึงเรียนมาเพื่อขอความร่วมมือจากท่านได้โปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามทุกข้อ คำตอบของท่านจะมีคุณค่าต่อผลการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างมาก ขอให้ท่านตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของท่านมากที่สุด แบบสอบถามที่กลับคืนมาจะเก็บเป็นความลับและไม่มีผลต่อการเรียนหรือคะแนนของท่านแต่ประการใด

ข้าพเจ้าหวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวนิยมา เลปอาจารย์)

นิลิตปริญญาโท สาขาวิชาเอกการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน
คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

แบบสอบถาม

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของท่านที่มีต่อวิชาชีพครู ข้อความแต่ละข้อเป็นประโยคสั้น ๆ เมื่ออ่านแล้วให้ท่านพิจารณาว่า ท่านมีทัศนคติเกี่ยวกับข้อความนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาดีแล้วให้ท่านตอบโดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่องทางขวามือตามระดับทัศนคติของท่านที่มีมากน้อยต่อข้อความนั้น
2. คำตอบของท่านไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด เพราะเป็นข้อเท็จจริงของท่าน จึงไม่จำเป็นต้องตรงกับผู้อื่น เพื่อผลของการวิจัยที่ดีที่สุด จึงขอให้ท่านตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของท่านมากที่สุด เพื่อนำผลรวมไปศึกษาเท่านั้น ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผลการฝึกสอนหรือคะแนนของท่านแต่ประการใด
3. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ต่อไปนี้ให้ท่านตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับของทัศนคติต่อวิชาชีพครู โดยกำหนดค่าทัศนคติของท่านเป็นค่าคะแนนดังนี้

- 1 หมายถึง ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูน้อยที่สุด
- 2 หมายถึง ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูน้อย
- 3 หมายถึง ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูปานกลาง
- 4 หมายถึง ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมาก
- 5 หมายถึง ท่านมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูมากที่สุด

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบ

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

เฉพาะเจ้าหน้าที่

สดมภ์ที่

1. เพศ ชาย ☐ หญิง ☐

☐ ☐

1 - 2

2. วิชาเอกที่ท่านศึกษา อล. ☐ อต. ☐ อส. ☐ อป. ☐

3. โรงเรียนที่ท่านไปฝึกสอน.....

4. วิชาที่ท่านฝึกสอน.....

.....

.....

5. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่ท่านได้รับ (นับรวมเฉลี่ย 3 ภาคเรียน)

.....

☐

3

6. ระดับคะแนนการฝึกสอน

☐ 1. ระดับคะแนน A

☐ 2. ระดับคะแนน B

☐ 3. ระดับคะแนน C

☐ 4. ระดับคะแนน D

☐

4

ตอนที่ 2 ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู

ท่านเห็นด้วยกับข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

1. ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู

	ระดับของทัศนคติ					สัดมกัที่
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
1. อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ						5
2. ความเป็นครูต้องอยู่ในระเบียบวินัยตลอดเวลา						6
3. อาชีพครูในปัจจุบัน ไม่มีเกียรติ เหมือนสมัยก่อน						7
4. อาชีพครูเหมาะสมกับผู้ที่หมดหนทาง ทำอาชีพอื่นแล้ว						8
5. อาชีพครูช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ได้มากกว่าอาชีพอื่น						9
6. ครูคือผู้นำสำคัญของชุมชน						10
7. ครูจะทำประโยชน์แก่ประเทศชาติ ได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม						11
8. อาชีพครูสร้างประโยชน์ต่อเมือง ให้กับประเทศชาติ						12
9. ปัจจุบันครูยังช่วยเหลือสังคมไม่เต็มที่						13
10. ครูร่วมกิจกรรมในสังคมชนบท อย่างแท้จริงมากกว่าอาชีพอื่น						14

	ระดับของทัศนคติ					สดมภ์ที่
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
11. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ทำงานได้ตามอุดมคติ						___15
12. อาชีพครูมีความสำคัญพอ ๆ กับอาชีพแพทย์						___16
13. สภาพแวดล้อมของโรงเรียนทำให้ข้าพเจ้า ไม่อยากเป็นครู						___17
14. ครูต้องมีคุณธรรมประจำใจ รักความยุติธรรม						___18
15. จะเป็นครูที่ดีได้ต้องได้รับการอบรมมา โดยเฉพาะ						___19
16. อาชีพครูเป็นอาชีพหนึ่งที่ได้รับการยกย่อง ในสังคม						___20
17. อาชีพครูเป็นอาชีพที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นอย่างมาก						___21
18. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจมากหากได้บอกกับผู้อื่นว่า ข้าพเจ้าจะประกอบอาชีพครู						___22
19. อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าได้เร็ว						___23
20. ข้าพเจ้ารอวันที่จะเป็นครู โดยสมบูรณ์ อย่างภาคภูมิใจ						___24

2. ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู

	ระดับของทัศนคติ					สดมภ์ที่
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
1. ลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะสมที่จะเป็นครู						25
2. งานครูเป็นงานที่น่าเบื่อหน่ายจำเจ และบั่นทอนสุขภาพจิต						26
3. บุคคลที่เป็นครูส่วนมากจะอบรมเลี้ยงดู บุตรหลานได้ดี						27
4. บุคคลทั่วไปเชื่อว่า ครูไม่โกง และไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น						28
5. ครูเป็นบุรุษนิยมบุคคลที่น่าเชื่อถือของสังคม						29
6. ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์						30
7. อาชีพครูเหมาะสำหรับผู้ที่มีความสติปัญญาดี						31
8. ครูจะต้องรู้จักปรับปรุงตนให้มีความรู้ ความสามารถที่ทันสมัยอยู่เสมอ						32
9. อาชีพครูทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง						33
10. ครูต้องอดทนต่อความเหน็ดเหนื่อยทั้งใจและกาย						34
11. ครูต้องหนักแน่นและใจเย็น						35
12. อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยจิตวิทยาสูง						36
13. การเป็นครูทำให้เป็นคนใจดีขึ้น ชอบสอนคนอื่น						37
14. ผู้ประกอบอาชีพครูต้องมีความเมตตา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่						38
15. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่จะได้เป็นตัวอย่าง ทางวัฒนธรรมแก่เยาวชนต่อไป						39

3. ด้านทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน

	ระดับของทัศนคติ					สดมภ์
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
1. อาชีพครูได้ใช้ไหวพริบและความรู้ตลอดเวลา						40
2. ครูที่ดีต้องรักการสอน ตระหนักเสมอว่า งานสอนเป็นงานที่น่าสนใจ						41
3. ครูต้องเตรียมการสอนเป็นอย่างดี						42
4. การคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนถือว่าเป็น สิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอน						43
5. ความรู้ด้านเทคนิควิธีสอน รู้จักใช้อุปกรณ์ การสอน ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นสิ่งสำคัญที่ครูต้องคำนึงถึงเสมอ						44

4. ด้านทัศนคติต่อนักเรียน

	ระดับของทัศนคติ					สดมภ์ที่
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
1. ข้าพเจ้าปรารถนาจะอบรมเยาวชน ให้เป็นพลเมืองดี						45
2. สังคมมุ่งหวังให้ครูอบรมและสั่งสอนเยาวชน เป็นหลักใหญ่						46
3. ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นครูเพราะอาจทำให้ ถูกนักเรียนวิพากษ์วิจารณ์						47
4. ข้าพเจ้ามีความสุขใจเมื่อได้เห็นความสำเร็จ ของนักเรียน						48
5. ข้าพเจ้าอยากเป็นครูเพราะจะได้มีลูกศิษย์มาก ซึ่งอาจมีลูกศิษย์เป็นใหญ่เป็นโตต่อไปภายหน้า						49
6. ครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตและอนาคต ของนักเรียน						50
7. ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเมื่อได้อยู่ท่ามกลางหมู่ นักเรียน						51
8. อาชีพที่ช่วยแก้ไขปัญหาลังคมได้มากที่สุด คือครู						52
9. ครูเป็นผู้มีประสบการณ์ในชีวิตมาก เพราะต้องแก้ไขปัญหานักเรียนบ่อย ๆ						53
10. ครูต้องมุ่งเสริมสร้างพัฒนาการ ของนักเรียนให้ดีที่สุด						54

5. ด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู

	ระดับของทัศนคติ					สดมภ์ที่
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด	
1. ข้าพเจ้าศรัทธาในอาชีพครูและรักความเป็นครู						55
2. ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าจะเปลี่ยนใจ ไม่เลือกเรียนครู						56
3. อาชีพครูได้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่าเหนื่อย						57
4. อาชีพครูมีอิสระในการทำงาน						58
5. ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จ ในการประกอบอาชีพครู						59
6. ครูสามารถสร้างความก้าวหน้าให้กับตนเอง ได้ตลอดเวลา						60
7. การศึกษาต่อในวิชาชีพครูเรียนสำเร็จได้ง่าย						61
8. ข้าพเจ้าปรารถนาจะประกอบอาชีพอื่น ที่มีรายได้ดีกว่าอาชีพครู						62
9. ต้องมีใจรักจึงจะเป็นครูได้						63
10. อาชีพครูทำให้สะดวกในการติดต่อกับบุคคลอื่น เพราะมีลูกศิษย์มาก						64

ภาคผนวก ค

หนังสือสำนักพระราชเลขานุการ พระบรมมหาราชวัง

ที่ รล 0003/16942 ลงวันที่ 15 กันยายน 2531

ที่ รก 0003/16942

สำนักพระราชวัง

พระบรมมหาราชวัง กทม.10200

16 กันยายน 2531

เรื่อง พระราชทานชื่อสถาบัน

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

อ้างถึง หนังสือที่ ศร 1201/36011 ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2530

ตามที่ได้รับหนังสือขอให้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณา ขอพระราชทานพระบรม
ราชานุญาตเชิญพระปรมาภิไธยเป็นชื่อของวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาหรือขอพระราชทาน
ชื่อใดชื่อหนึ่งสุดแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ โดยจะดำเนินการขอใช้ชื่อที่ได้รับพระราชทาน
เพื่อเปลี่ยนคำนำหน้าชื่อจาก "วิทยาลัย" เป็น "สถาบัน" ค่ะไป ตามละเอียดแจ้งอยู่แล้ว นั้น

ได้นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้วทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อสถาบันดังกล่าวว่า "สถาบันเทคโนโลยีอาชีวศึกษา"

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(หม่อมหลวงทวีศักดิ์ ลดาวัลย์)

ราชเลขาธิการ

ภาคผนวก ง

ตารางค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตาม
ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลแต่ละด้าน เป็นรายชื่อ

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ
นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อสถานภาพ
วิชาชีพครู เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอนคณะบริหารธุรกิจ ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู	นักศึกษา N = 83	
		$\bar{X}$	S
1	อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ	4.06	0.74
2	ความเป็นครูต้องอยู่ในระเบียบวินัยตลอดเวลา	3.82	0.72
3	อาชีพครูในปัจจุบันไม่มีเกียรติเหมือนสมัยก่อน	3.14	0.84
4	อาชีพครูเหมาะสมกับผู้ที่หมดหนทางทำอาชีพอื่นแล้ว	4.19	0.93
5	อาชีพครูช่วยแก้ปัญหาทางการศึกษา สังคม เศรษฐกิจและการเมือง	3.64	0.77
6	ครูคือผู้นำสำคัญของชุมชน	3.86	0.77
7	ครูจะทำประโยชน์แก่ประเทศชาติได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม	4.08	0.75
8	อาชีพครูสร้างประโยชน์ต่อเนื่องให้กับประเทศชาติ	4.06	0.61
9	ปัจจุบันครูยังช่วยเหลือสังคมไม่เต็มที่	3.05	0.75
10	ครูร่วมกิจกรรมในสังคมชนบทอย่างแท้จริงมากกว่าอาชีพอื่น	3.48	0.87
11	อาชีพครูเป็นอาชีพที่ทำงานได้ตามอุดมคติ	3.22	0.91
12	อาชีพครูมีความสำคัญพอ ๆ กับอาชีพแพทย์	3.92	0.86
13	สภาพแวดล้อมของโรงเรียนทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นครู	3.05	1.09
14	ครูต้องมีคุณธรรมประจำใจ รักความยุติธรรม	4.55	0.67
15	จะเป็นครูที่ดีได้ต้องได้รับการอบรมมาโดยเฉพาะ	3.93	0.91
16	อาชีพครูเป็นอาชีพหนึ่งที่ได้รับการยกย่องในสังคม	3.83	0.70
17	อาชีพครูเป็นอาชีพที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก	4.14	0.61

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอนคณะบริหารธุรกิจ ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู	นักศึกษา N = 83	
		$\bar{X}$	S
18.	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจมาก หากได้บอกกับผู้อื่นว่า ข้าพเจ้าจะประกอบอาชีพครู	3.60	0.91
19.	อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าได้เร็ว	2.42	0.70
20.	ข้าพเจ้ารอวันที่จะเป็นครู โดยสมบูรณ์อย่างภาคภูมิใจ	3.00	1.08
	เฉลี่ย	3.65	0.37

ตาราง 9 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ด้านทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู โดยส่วนรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, $S = 0.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุดหนึ่งข้อ ได้แก่ ข้อ 14 ครูต้องมีคุณธรรมประจำใจ รักความยุติธรรม ($\bar{X} = 4.55$, $S = 0.67$) มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลางหกข้อ ได้แก่ ข้อ 10 ครูร่วมกิจกรรมในสังคมชนบท อย่างแท้จริงมากกว่าอาชีพอื่น ($\bar{X} = 3.48$, $S = 0.87$) ข้อ 11 อาชีพครูเป็นอาชีพที่ทำงานได้ตามอุดมคติ ($\bar{X} = 3.22$, $S = 0.91$) ข้อ 3 อาชีพครูในปัจจุบันไม่มีเกียรติเหมือนสมัยก่อน ($\bar{X} = 3.14$, $S = 0.84$) ข้อ 13 สถานแวดล้อมของโรงเรียนทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นครู ($\bar{X} = 3.05$, $S = 1.09$) ข้อ 9 ปัจจุบันครูยังช่วยเหลือสังคมไม่เต็มที่ ($\bar{X} = 3.05$, $S = 0.75$) ข้อ 20 ข้าพเจ้ารอวันที่จะเป็นครู โดยสมบูรณ์อย่างภาคภูมิใจ ($\bar{X} = 3.00$, $S = 1.08$) มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับน้อยหนึ่งข้อ ได้แก่ ข้อ 19 อาชีพครูเป็นอาชีพที่มีโอกาสก้าวหน้าได้เร็ว ($\bar{X} = 2.42$, $S = 0.70$) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ
นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อลักษณะ
การเป็นครู เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอนคณะบริหารธุรกิจ ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู	นักศึกษา N = 83	
		$\bar{X}$	S
1	ลักษณะนิสัยของข้าพเจ้าเหมาะสมที่จะเป็นครู	3.00	0.91
2	งานครูเป็นงานที่น่าเบื่อหน่ายจำเจและบั่นทอนสุขภาพจิต	3.24	0.89
3	บุคคลที่เป็นครูส่วนมากจะอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานได้ดี	3.08	0.77
4	บุคคลทั่วไปเชื่อว่าครูไม่โกงและไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น	3.37	0.68
5	ครูเป็นวิชาชีพบุคคลที่น่าเชื่อถือของสังคม	3.98	0.80
6	ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	4.65	0.50
7	อาชีพครูเหมาะสำหรับผู้มีสติปัญญาดี	3.59	0.83
8	ครูจะต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้มีความรู้ความสามารถ ที่ทันสมัยอยู่เสมอ	4.70	0.49
9	อาชีพครูทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง	4.27	0.66
10	ครูต้องอดทนต่อความเหน็ดเหนื่อยทั้งใจและกาย	4.35	0.63
11	ครูต้องหนักแน่นและใจเย็น	4.52	0.65
12	อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องใช้จิตวิทยาสูง	4.63	0.51
13	การเป็นครูทำให้คนจู้จี้ขี้บ่น ชอบสอนคนอื่น	2.58	0.94
14	ผู้ประกอบอาชีพครูต้องมีความเมตตาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	4.10	0.66

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอนคณะบริหารธุรกิจ ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู	นักศึกษา N = 83	
		$\bar{X}$	S
15	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่จะได้เป็นตัวอย่างทางวัฒนธรรม แก่เยาวชนต่อไป	3.80	0.84
	เฉลี่ย	3.86	0.31

ตาราง 10 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ด้านทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู โดยส่วนรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $S = 0.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับ มากที่สุดสี่ข้อ ได้แก่ ข้อ 8 ครูจะต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้มีความรู้ความสามารถที่ทันสมัยอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.70$, $S = 0.49$) ข้อ 6 ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ($\bar{X} = 4.65$, $S = 0.50$) ข้อ 12 อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องอาศัยจิตวิทยาสูง ($\bar{X} = 4.63$, $S = 0.51$) ข้อ 11 ครูต้อง หนักแน่นและใจเย็น ($\bar{X} = 4.52$, $S = 0.65$) มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมากหกข้อ ได้แก่ ข้อ 10 ครูต้องอดทนต่อความเหน็ดเหนื่อยทั้งใจและกาย ($\bar{X} = 4.35$, $S = 0.63$) ข้อ 9 อาชีพครู ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง ($\bar{X} = 4.27$, $S = 0.66$) ข้อ 14 ผู้ประกอบอาชีพครูต้องมีความเมตตาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ($\bar{X} = 4.10$, $S = 0.66$) ข้อ 5 ครูเป็นบุคลิกบุคคลที่น่าเชื่อถือของ สังคม ($\bar{X} = 3.98$, $S = 0.80$) ข้อ 15 ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจที่จะได้เป็นตัวอย่างทางวัฒนธรรมแก่ เยาวชนต่อไป ($\bar{X} = 3.80$, $S = 0.84$) ข้อ 7 อาชีพครูเหมาะสำหรับผู้ที่มีความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 3.59$, $S = 0.83$) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ
นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อกระบวนการ
การเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอนคณะบริหารธุรกิจ ด้านทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน	นักศึกษา N = 83	
		$\bar{X}$	S
1	อาชีพครูได้ใช้ไหวพริบและความรู้ตลอดเวลา	4.28	0.65
2	ครูที่ดีต้องรักการสอน ตระหนักเสมอว่างานสอนเป็นงานที่น่าสนใจ	4.47	0.53
3	ครูต้องเตรียมการสอนเป็นอย่างดี	4.66	0.55
4	การคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ในการจัดการเรียนการสอน	4.55	0.55
5	ความรู้ด้านเทคนิควิธีสอน รู้จักใช้อุปกรณ์การสอนที่ส่งเสริม การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ครูต้องคำนึงถึงเสมอ	4.52	0.55
	เฉลี่ย	4.50	0.39

ตาราง 11 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ด้านทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, $S = 0.39$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ พบว่า มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุดสามข้อ ได้แก่ ข้อ 3 ครูต้องเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.66$, $S = 0.55$) ข้อ 4 การคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียนถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.55$, $S = 0.55$) ข้อ 5 ความรู้ด้านเทคนิควิธีสอน รู้จักใช้อุปกรณ์การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ครูต้องคำนึงถึงเสมอ ($\bar{X} = 4.52$, $S = 0.55$) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ
นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านทัศนคติต่อนักเรียน
เป็นรายข้อ

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอนคณะบริหารธุรกิจ ด้านทัศนคติต่อนักเรียน	นักศึกษา N = 83	
		$\bar{X}$	S
1	ข้าพเจ้าปรารถนาจะอบรมเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี	4.22	0.72
2	สังคมมุ่งหวังให้ครูอบรมและสั่งสอนเยาวชนเป็นหลักใหญ่	4.13	0.62
3	ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นครูเพราะอาจทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์	3.35	0.99
4	ข้าพเจ้ามีความสุขใจเมื่อได้เห็นความสำเร็จของนักเรียน	4.57	0.68
5	ข้าพเจ้าอยากเป็นครู เพราะจะได้มีลูกศิษย์เป็นใหญ่เป็นโต ในภายหน้า	2.99	0.96
6	ครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งต่อชีวิตและอนาคตของนักเรียน	3.99	0.76
7	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจเมื่อได้อยู่ท่ามกลางหมู่เด็กนักเรียน	3.87	0.79
8	อาชีพที่ช่วยแก้ไขปัญหาสังคมได้มากที่สุด คือ ครู	3.59	0.66
9	ครูเป็นผู้มีประสบการณ์ในชีวิตมากเพราะต้องแก้ไขปัญหานักเรียนบ่อย ๆ	3.69	0.73
10	ครูต้องมุ่งเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนให้ดีที่สุด	4.18	0.70
	เฉลี่ย	3.86	0.41

ตาราง 12 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ด้านทัศนคติต่อนักเรียน โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, $S = 0.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมากที่สุดหนึ่งข้อ คือ ข้อ 4 ข้าพเจ้ามีความสุขเมื่อได้เห็นความสำเร็จของนักเรียน ($\bar{X} = 4.57$, $S = 0.68$) มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลางสองข้อ ได้แก่ ข้อ 3 ข้าพเจ้าไม่อยากเป็นครู เพราะอาจทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ($\bar{X} = 3.35$, $S = 0.99$) ข้อ 5 ข้าพเจ้าอยากเป็นครู เพราะจะได้มีลูกศิษย์เป็นใหญ่เป็นโตในภายหน้า ($\bar{X} = 2.99$, $S = 0.96$) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมาก

ตาราง 13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานตามทัศนคติต่อวิชาชีพครูของ
นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ด้านความคาดหวังที่มี
ต่อวิชาชีพครู เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอนคณะบริหารธุรกิจ ด้านความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู	นักศึกษา N = 83	
		$\bar{X}$	S
1	ข้าพเจ้าศรัทธาในอาชีพครูและรักความเป็นครู	3.49	0.86
2	ถ้าเป็นไปได้ข้าพเจ้าจะเปลี่ยนใจไม่เลือกเรียนครู	3.23	0.93
3	อาชีพครูได้ผลตอบแทนไม่คุ้มค่าเหนื่อย	2.80	0.87
4	อาชีพครูมีอิสระในการทำงาน	2.81	0.97
5	ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพครู	2.99	0.97
6	ครูสามารถสร้างความก้าวหน้าให้กับตัวเองได้ตลอดเวลา	3.27	0.78
7	การศึกษาต่อในวิชาชีพครูเรียนสำเร็จได้ง่าย	2.89	0.88
8	ข้าพเจ้าปรารถนาจะประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่าอาชีพครู	2.34	0.90
9	ต้องมีใจรักจึงจะเป็นครูได้	4.28	0.85
10	อาชีพครูทำให้สะดวกในการติดต่อกับบุคคลอื่น เพราะมีลูกศิษย์มาก	3.57	0.77
	เฉลี่ย	3.17	0.44

ตาราง 13 นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู ด้านความคาดหวังต่อวิชาชีพครู โดยส่วนรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$, $S = 0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีทัศนคติที่ดีอยู่ใน
ระดับมากที่สุดข้อ ได้แก่ ข้อ 9 ต้องมีใจรักจึงจะเป็นครูได้ ($\bar{X} = 4.28$, $S = 0.85$) ข้อ 10

อาชีพครูทำให้สะดวกในการติดต่อกับบุคคลอื่น เพราะมีลูกศิษย์มาก ($\bar{X} = 3.57, S = 0.77$)
มีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับน้อยหนึ่งข้อ คือ ข้อ 8 ข้าราชการปรารถนาจะประกอบอาชีพอื่นที่มีรายได้ดีกว่า
อาชีพครู ($\bar{X} = 2.34, S = 0.90$) ส่วนข้ออื่น ๆ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาว นิยมา

เกิดวันที่ 15 กุมภาพันธ์

สถานที่เกิด

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2517

พ.ศ. 2518

พ.ศ. 2521

พ.ศ. 2535

ชื่อสกุล เลปอาจารย์

พุทธศักราช 2596

อำเภอพระนครศรีอยุธยา กรุงเทพมหานคร

บ้านเลขที่ 74 ซอยบุญมิตร 2 ถนนสุขุมวิท 1

แขวงคันนายาว เขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร

อาจารย์ 1 ระดับ 5

สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาธุรกิจศึกษา

ถนนวิภาวดีรังสิต กรุงเทพมหานคร

ปวส. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตเทพศิรินทร์พระนคร

ปม.ร. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิทยาเขตเทพศิรินทร์พระนคร

กศ.บ. (ธุรกิจศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

กศ.ม. (การอุดมศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู
ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการอุดมศึกษา

มีนาคม 2535

งานวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการฝึกสอน กับทัศนคติต่อวิชาชีพครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล คือ ทัศนคติต่อสถานภาพวิชาชีพครู ทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู ทัศนคติต่อกระบวนการเรียนการสอน ทัศนคติต่อนักเรียน และความคาดหวังต่อวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาควิชาธุรกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งออกฝึกสอนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าห้าระดับ จำนวน 60 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เอส พี เอส เอส (Statistical Package for Social Sciences) ในการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามวิธีของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อกระบวนการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความคาดหวังต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีอยู่ในระดับมาก
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบกับทัศนคติต่อลักษณะการเป็นครู และความคาดหวังที่มีต่อวิชาชีพครู ส่วนด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันในทางบวก
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการฝึกสอน
4. ผลการฝึกสอนกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ของนักศึกษาฝึกสอน คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล มีความสัมพันธ์กันในทางลบ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กันในทางบวกกับความคาดหวังต่อวิชาชีพครู ส่วนด้านอื่น ๆ มีความสัมพันธ์กันในทางลบ
5. ทัศนคติต่อวิชาชีพครู สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เพียงร้อยละ 3.81

RELATIONSHIPS BETWEEN ACADEMIC ACHIEVEMENT
GRADE OF STUDENT TEACHING AND ATTITUDE TOWARD TEACHER PROFESSIONAL OF
STUDENT TEACHING IN THE FACULTY OF
BUSINESS ADMINISTRATION, RAJAMANGALA INSTITUTE OF TECHNOLOGY

A dissertation submitted in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

March 1992

The objectives of this research are to study the correlation between academic achievement and attitude towards teacher profession of the student teaching at the Faculty of Business Administration, Rajamangala Institute of Technology in 5 aspects which are attitude towards : Teacher profession status, Teachers' character, Teaching and learning process, Students and teacher profession expectations.

The target group was the students of the Department of Business Education Faculty of Business Administration, Rajamangala Institute of Technology who were student teaching of the first semester in academic year 1989. A sample of 86 was selected using simple random sampling technique. The data collection instrument was the 60 items questionnaire of 5 levels Likert's type rating scale. The analysis of total data was done by Statistical Package for Social Sciences program for mean and standard deviation. The Pearson Product Moment Correlation Method and Stepwise Multiple Regression analysis showed that :

1. An attitude towards teacher profession of student teaching, Faculty of Business Administration, Rajamangala Institute of Technology is high when consider in each aspect is found that the students' attitude towards learning and teaching process is at the highest level and the expectation of teacher profession is at the moderate level. Other aspects have mean at high level.

2. An achievement of student teaching, Faculty of Business Administration has positive correlation with attitude towards teaching profession. Considering in each aspect is found that, only academic achievement has negative relationship with teachers' character and

expectation of teacher profession.

3. Academic achievement of student teaching, Faculty of Business Administration, Rajamangala Institute has positive correlation with teaching training grade.

4. The grade of teaching training and attitude towards teacher profession of student teaching in Faculty of Business Administration, Rajamangala Institute of Technology have negative correlation.

Considering in each aspect is found that, only the grade of teaching training has the positive correlation with the expectation of teacher profession.

5. An attitude towards teacher profession is able to predict the academic achievement of student teaching, Faculty of Business Administration, Rajamangala Institute of Technology at the low rate of 3.81%